

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

*Datum, dokdy jsou
noviny předplaceny,
je v pravém horním
rohu štítku!*

J Time
Committed
À délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No.5.

(454.)

Vol. 20.

Thursday,

March 11,

2010

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Pondělní káva s Antonínem Kubálkem

Můj přítel Augustín Dobrovodský, který byl znám tím, že dokázal za jeden víkend udělat až sedm hepeninků, přišel jednou s myšlenkou, že hospodské rozhovory by měly být tématické. Dle jeho názoru energie a moudrost mizí naprosto nezaznamenaná a tudíž nezužitkována. Při tom tyto rozhovory za zaznamenání a zachycení stojí.

Zatímco hra na klavír Antonína Kubálka je zachycená na gramofonových deskách, kazetách a cédéčkách, jeho vyprávění na zachycení čekají. Nejde jen o historiky, ale i o filosofii někoho, kdo hrál na předních světových festivalech, kdo vychoval desítky žáků, kdo premiérově uvedl skladby mnoha současných hudebních skladatelů.

Jako nehuďebník vzhlížím s úctou ke každému, kdo dokáže zahrát cokoliv na jakýkoliv hudební nástroj. Pamatuji se, že jsme jednou po nějakém koncertě ukázali Jiřímu Stivínovi vrbovou píšťalu, kterou někdo amatérsky vyřezal. Ten se na ni chvíli díval, pak do ní dvakrát fouknul, aby si zjistil tóny, nadechl se a zapískal na ni *El Condor Pasa*.

Jelikož hudbě nerozumím, hrozně nerad se pouštím do rozhovorů o hudbě a pokud ano, tak proto, že se chci něco dovědět o tomto světě, který je pro mne něco jako čtvrtý rozměr. Něco, co existuje, ale co nechápu a čemu nerozumím.

Tondu Kubálka znám od té doby, co jsem přišel do Kanady, myslím, že jsme se potkali v nějaké hospodě a pak jsem ho potkal o pár dnů později v autobusu. Pochopitelně si mne nepamatoval, ale tam jsme se teprve seznámili.

Jelikož umělci cítí jakousi solidaritu mezi sebou a určitou náklonnost jeden k druhému, stalo se po čase, že moje žena přišla s projektem, že udělá Antonínův portrét. I stalo se.

1. leden je zajímavý tím, že se v tento den narodil můj přítel Jan Hrabina a moje sestřenice Jana Severová. Oba trpí tím, že jejich okolí má pravidelně kocovinu ještě z předchozího roku a jejich narozeniny se málokdy oslavují. 1. ledna bývá většinou novoroční deprese.

Letos však tyto chmury zahnal pozvání na kachničku od Kubálkových. Antonín je nejen výborným klavíristou, ale i skvělým vypravěčem a kuchařem. Jak posilvínovský večer ubíhal a Antonín vyprávěl, tak nějak se zrodila myšlenka, něco z toho zachytit.

Mezitím však Antonín odjel s Karolínou do Prahy dělat zkoušky na HAMU a projekt se opět vytrácel do neznáma. Minula dvoje Nokturna a přiblížil se okamžik, kdy bude na letošních třetích *Nokturnech* hrát jeho dcera Karolína. Pokud někdo očekává, že bude hrát na housle, tak je na omylu. Antonín to jako otec vysvětlil v minulém čísle. Pokud někdo očekává, že to bude Slovanský tanec d-dur Antonína Dvořáka, je rovněž na omylu. To jsem pro změnu zvorál já. Jedná se o Slovanský tanec c-dur, op. 46.

Tak tedy jsme se konečně minulé pondělí sešli a jelikož bylo dopoledne, nahradili jsme pivo kávou a Antonín začal vysvětlovat, jak to s těmi houslemi je.

Podle teorie Karolíny, jí housle zabíraly spoustu času. Podle Antonínovy verze jí housle žádný čas nemohly zabírat, protože na ně hrála maximálně hodinu, a to ještě nebylo každý den. Navíc na ně hrála krásně, ale necítila se s nimi dobře. Jak mi v zápětí žaloval otec, jsou housle od toho okamžiku na knihovně a muselo by

ANTONÍN KUBÁLEK, BORIS KRAJNÝ A KAROLÍNA KUBÁLKOVÁ PŘI NOKTURNECH
U SV. VÁCLAVA V ŘÍJNU 2009
PŘÍŠTÍ NOKTURNA S KAROLÍNOU KUBÁLKOVOU BUDOU V NEDĚLI 14. BŘEZNA 2010 O 17 HODINĚ.

FOTO: M. GABÁNKOVÁ

dojít k velkému obratu, aby se k nim vrátila, ale to už je podle náročného otce pozdě.

Karolína začínala s klavírem, protože tam je pevný tón, zatímco u houslí se ten tón musí hledat. Ucho se musí naučit rozeznávat celý tón od půltonu, musí přesně rozpoznávat intervaly. Pokud má někdo základ, pak to jde velice snadno a lze přesehat na jiný nástroj. Začínat u strunných nástrojů či dechových nástrojů je obtížnější.

„Bylo jí pět a půl roku a začínala u mé kolegyně Mariny Geringas, která je vynikající s malými dětmi, protože u dětí je správný základ nejdůležitější. I ten nejlepší talent se dá totiž v začátku zmrzačit a pak již se to nedá napravit. Důležité je držení ruky, kvalita úhozu, aby do toho nemlátila jako do jitrnic. To všechno se musí učit od začátku. Je to podobné, jako když se někdo nenaučí na začátku psát na psacím stroji všemi deseti, pak se to těžko učí. U malých dětí to potřebuje nesmírnou trpělivost, kterou já sám nemám. Marina je třeba nutí hrát dva tóny celou půlhodinovou lekci a za týden totéž znovu. Tato metoda totiž odhalí kvalitu dítěte, jestli bude trpělivé nebo jestli ztratí o klavír zájem. Co dále vyžaduje, aby tam při každé hodině byl někdo z rodičů a tak tam musela vždy být s ní moje manželka Pat. Rodiče musí vědět, co učitel chce. Děti si většinou nic nepamatují nebo si vymýšlejí a pak je nutné, aby rodiče cvičili s dětmi. Nevýhodou této metody je, že si učitelka vybírá pouze děti, jejichž rodiče znají něco z muziky, protože třeba rodiče, kteří neumějí číst noty by s ní nemohli spolupracovat. Díky této metodě dá všem

dětem perfektní základy. Ze začátku to byly dvě lekce po půlhodině týdně. My jsme museli zaručit, že bude každý den hrát. Ne že by Karolína chtěla. To snad nechce ani dnes. Pořád není v tom stavu, že by bez muziky nemohla být.“

Na otcovu kritiku jsem reagoval otázkou, jak to bylo s ním v minulém století, když začínal.

„S klavírem jsem začínal mnohem později. Podle mne nezáleží na tom, jestli se začne v pěti nebo v deseti, já začal dokonce v jedenácti. Marina Geringas dokazuje opak; tvrdí, že děti musí začít co nejdříve. Podle mne se ruce dítěte stále vyvíjejí, rostou a repertoár dítěte se musí někde zastavit, protože ruce na to nestačí. Dítě nemůže zahrát Rachmaninův koncert, protože nebyl napsán pro desetileté děti a pokud je to nevhodná hudba, může to dítěti zničit ruce. Nemyslím si tedy, že to hraje velkou roli, jestli se začne v pěti, v deseti nebo v jedenácti jako jsem začal já, ale možná, že jsem byl výjimkou. Když si poslechneš některé skladby od Mozarta, které napsal v šesti, sedmi letech, tak to poznáš, že to bylo šestileté, sedmileté dítě s malými prsty, že pro dospělého muzikanta je to nesmírně jednoduché, ale je obdivuhodné, že to dává smysl, že to má formu a myšlenku. Myslím si, jako nevěřící Tomáš, že mu s tím hodně pomohl tatínek.

Tady byl v Hollywoodu taky nějaký Rakušan, taky Vídeňák, a taky Wolfgang, ale Eric Wolfgang Korngold; dělal hudbu k řadě filmů. V triadvaceti letech napsal

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 6

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE

P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222

Fax: 011-420/274-770-929

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ

Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 21

Tel.: 491 020 362

Fax: 274 770 929

Aleš Březina - redaktor;

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Československý baptistický sbor
(Czechoslovak Baptist Church); 200
Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Každý
je srdečně vítán. Začátek nedělních
bohoslužeb je v 10:00. Rev. Ján Banko.
Tel.: 289/242-0635, Internet: <http://www.csbbaptist.com/>

KITCHENER-WATERLOO: Každou
druhou neděli v měsíci v 17:00 - German
Gospel Church, 223 Union St.E.

Moravští bratři (Moravian Brothers
Church); Bohoslužby pouze anglicky-
neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto,
On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní
správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-
mail mkhassler@yahoo.com

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a
Metoda (R.C. Church of St. Cyril and
Methodius), 5255 Thornwood Drive,
Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská
omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a
pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00
a so.: 17:00. Farár: J. Vaňo. Kaplan: E.
Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/
712-0974.

Římsko-katolický kostel sv. Václava
(R.C. Church of St. Wenceslaus), 496
Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby:
neděle v 10:30, pátek 19:00. První sobota v
měsíci v 15:00 na Masaryktownu. Duchovní
správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-
5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol
augšburgského vyznania sv. Pavla
(Slovak Evangelical Lutheran Church of
St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto,
Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev.
Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 9:30
(angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolícký kostol sv.
Marie (Slovak Greek Catholic Church of
St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J
2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00
angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran
Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave.
(Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan
Tóth.

Kat. bohoslužby mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-
neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch.
správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C.
Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T
1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192
Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: V
březnu.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice:
(Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue.
Nejbližší bohoslužby: V březnu.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272
Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: V
březnu

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish,
4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby:
Podrobnosti Jan Míšek, tel. 905-563-854

Přijďte si zacvičit nebo zahrát volejbal do Sokola!

Cvičební hodiny do 14. června 2010:

Děti - každou sobotu od 15:45 do 18:00 hodin

základní tělocvik a gymnastika, lyžování v zimě
v tělocvičně klubu "Steeles West Gymnastics"

601 Magnetic Dřívce, Unit 21

(jižně od křižovatky Steeles Avenue West a Dufferin Street)

Dospělí - každou středu od 20:00 do 22:00 hodin

Prostná, aerobik, posilování

George Harvey Collegiate Institute, 1700 Keele Street

(jižně od křižovatky Eglinton Avenue West a Keele Street)

Informace: Haná Jurásková (905) 838-2541

Rekreační volejbal mužů a žen

se hraje každé pondělí od 19:30 do 22:00 hodin

George Harvey Collegiate Institute, 1700 Keele Street

Informace:

Ivo Sypťák (416) 656-0490

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: slepčikovam@sympatico.ca

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Informační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, sobota: 10:00-13:00.

Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se
nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.
Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému
pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet,
ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné,
pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha,
která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá
za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through
the Publications Assistance Program
of the Department of Canadian Heritage
toward our mailing costs.

Kalendář

14. 3. (ne) 17:00

Karolina Kubálek - klavír

Nokturna v městě

Kostel sv. Václava

20.3. (so) 20:00

Ed Vokurka Ensemble

Lounge @ Drake Hotel,

1150 Queen Street W.

Tel: (416) 531-5042

27. 3. (so) 19:00

Benefiční koncert

Klub Martina Rázusa

Kostel sv. Pavla

1424 Davenport Rd.

Info: 416/656-5259

28.3. (ne) 11:00

Traditional Easter Sale & Book Sale

Prague Restaurant,

450 Scarborough Golf Club Rd.,

Scarborough

3.4. (so) 20:00

Ed Vokurka Ensemble

Lounge @ Drake Hotel,

1150 Queen Street W.

Tel: (416) 531-5042

9. 4. (pá) 20:00

Ed Vokurka Trio with Vocalist

Maria Consalves

Gate 403 Bar & Grill,

403 Roncesvelles Ave, West Toronto

10.4. (so) 18:30

Sinfonia Toronto with harpist

Floradela Sacchi

& artist Pavla Quinn

La Maquette Restaurant,

111 King Street East, Toronto

11.4. (ne) 15:00

Milan Rastislav Štefánik

Tulák po hviezdach

Toronto Centre for the Arts,

Studio Theatre, 5040 Yonge Street,

Toronto

11.4. (ne) 17:00

George Grosman - Milan Kašuba

Nokturna v městě

Kostel sv. Václava

17.4. (so)

Valná hromada MMI

Prague Restaurant,

450 Scarborough Golf Club Rd.,

Scarborough

17.4. (so) 17:00

Ball Pologne

Le Royal Meridan

King Edward Hotel

37 King St. E., Toronto

416/921-4016

17.4. (so) 20:00

Ed Vokurka Ensemble

Lounge @ Drake Hotel,

18. 4. (ne)

Jarní sokolský festival

Osada kostela sv. Václava

18. 4. a 25. 4. (ne) 15:00 a 20:00

Každou středu

"Mysteriously Yours" - Mystery

Dinner Theatre, 2026 Yonge Street,

Toronto

European Forestry - new MSc program at Mendel University in Brno

The Mendel University in Brno, Faculty of Forestry and Wood Technology, offers a new MSc program European Forestry beginning in September 2010.

STUDY DESCRIPTION

The two-year MSc program in European Forestry is interesting in both its forms and content. It consists of lectures, field and laboratory exercises, discussion seminars, projects and excursions, designed in block form. The whole program is taught in English. It focuses not only on traditional forestry, but also on a number of topics related to ecology, nature conservation, and sustainable development, with particular emphasis on the latest progressive trends.

AIM OF STUDIES

The aim of the program is to provide students with a general overview of forestry and nature conservation and develop them theoretical and practical management skills. Knowledge gained in the program: intensive language training and understanding of contemporary international issues allowing graduates to

take up top management positions in the forest based sector (and related fields) both in EU and non-EU countries.

GRADUATE PROFILE

The Graduate profiles are based on the acquirement of specific abilities (following the European Qualifications Framework) of forest engineers who are capable of solving biological, technical, economic and managerial tasks in forestry management. Most of all, the graduates will profit from the combination of theoretical knowledge obtained in their preceding bachelor studies in different national contexts, and new skills

developed within the program. Practice is an integral part of the program.

The study program lasts 24 months and is entirely taught in English. The annual tuition is 2340 EUR. Applications have to be sent by March 31, 2010.

For more information, please, visit www.ldf.mendelu.cz, or contact Mr. Ing. David Sís, Department of International Studies, email: int.ldf@mendelu.cz, tel.+420 545 134 007, +420 739 341 964

Regards

Zaslala **Petra Klobusiakova Third Secretary Embassy of the Czech Republic**

Radmila Locherová - 70

Letos 22. února oslavila neuvěřitelně 70. narozeniny jedna z nejpracovitějších a nejobětavějších členek naší komunity, Radmila Jeřábková-Locherová. Už šest desetiletí se významným způsobem zapisuje do krajanského života Čechů a Slováků v Torontu.

Radmila přišla do Kanady s rodinou jako malá holčička po r. 1948, ale od samého začátku se s bratrem Zbyňkem zapojili do všech krajanských akcí. České povědomí vštěpuje své dceři Moně a vnoučatům, která jsou vlastně už čtvrtá generace Kanadčanů.

Radmila po celá desetiletí pracuje na předsednictvech hned tří velkých krajanských spolků: Sokola, MMI a Českého a Slovenského Sdružení, jehož Torontskou pobočku dnes vede jako předsedkyně.

Vždy je ochotna přiložit ruku k dílu, kde je to potřeba, ať při práci spojené s přípravou letního dne na Masaryktownu, úklidem po tanečních zábavách, organizací a dopravou hostujících dětských souborů, pomocí nově přichozím, to vše navíc k normální funkci spojené s prací pobočky na poli kulturním.

Je velmi skromná, a tak je takovým tím pilířem, jehož důležitost si uvědomujeme, až když není. Ale pro svou milou, laskavou povahu a noblesní přístup si získala náklonnost všech, kdo ji měli to potěšení poznat.

Radmilo, přejeme Ti hodně sil a pevné zdraví!

B. Sherriffová

A redakce Satellitu se rovněž připojuje!

**Slovak House
Slovak Infocentre
8 Clarence Square,
Toronto
Otvoreno:
Streda 15:00-17:00
Tel.: 416/689-9889
E-mail:
info@slovakhouse.org
www.slovakhouse.org**

Novozaložený

Klub Martina Rázusa

poriada Benefičný koncert

V sobotu 27. marca 2010 o 7.00 hodine večer v kostole Evaújelckej a.v. cirkvi na ulici
1424 Davenport Rd., na západ od križovatky s Dufferin St.

Hudinu pred začiatkom koncertu je pripravené malé občerstvenie.

Protagonistami večera sú:

Milan Brunner - na klavíry ho bude vprevdzdať Marta Laurincová ,
Ján Vaculík a domáce Komorné Barokové Trio.

Srdečne pozývame celú širokú krajanskú verejnosť.

Vstupné je \$15.00, deti do desať rokov neplatia.

Viac informácií o Benefičnom koncerte a Klube Martina Rázusa sa dozviete v našej
tlačí a televízii, prípadne na telefónnom čísle 416 656 5259.

Velvyslanectví České republiky v Ottawě a Generální konzulát České republiky v Torontu
pořádají ve svých prostorách ve dnech 27. a 28. května 2010
od 14.00 do 21.00 hod. místního času

VOLBY DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY.

Voleb se mohou zúčastnit všichni čeští občané **registrovaní ve zvláštním seznamu voličů** zastupitelského úřadu, v jehož konzulárním obvodu dlouhodobě žijí. Volič bude zapsán do seznamu voličů na základě **písemné žádosti**, doložené originálem, popř. ověřenou kopií dokladů potvrzujících jeho totožnost, státní občanství České republiky a bydliště v územním obvodu zastupitelského úřadu. Žádost o zápis do zvláštního seznamu voličů musí být zastupitelskému úřadu doručena **nejpozději dne 18. dubna 2010**. Občané, kteří požádali o zápis do zvláštního seznamu voličů u zastupitelských úřadů v Ottawě, Montrealu či Torontu v souvislosti s předchozími parlamentními volbami, a nebyli v mezidobí vyškrtnutí, se již znovu zapisovat nemusejí. Přesto se doporučuje, aby si tyto voliči s příslušným zastupitelským úřadem ověřili, zda jsou v seznamu skutečně vedeni.

Při vlastním hlasování se volič **musí prokázat platným cestovním dokladem nebo občanským průkazem České republiky**. Hlasovací listky obdrží voliči ve volební místnosti ve dnech voleb. Jako volební obvod, do něhož budou volit občané České republiky v zahraničí, byl vylosován Jihočeský kraj.

Kontaktní údaje na zastupitelské úřady České republiky v Kanadě:

<p>Velvyslanectví České republiky v Ottawě 251 Cooper Street Ottawa, ON, K2P 0G2, Canada Tel.: (613) 562-3875 Email: ottawa@embassy.mzv.cz Web: www.mzv.cz/ottawa</p>	<p>Generální konzulát České republiky v Torontu 2 Bloor Street West, Suite 1500 Toronto, ON, M4W 3V8, Canada Tel.: (416) 972-1476, linky 14, 15 a 27 Email: toronto@embassy.mzv.cz Web: www.mzv.cz/toronto IV sekci "Volby 2010" je možno ověřit si zápis ve zvláštním seznamu voličů!</p>
--	---

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské veľvyslanectví Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal
1305 Ouest Avenue des Pines
Montreal, QC H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495
Fax: (514) 849-4117
E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.:

pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Winnipeg, MB

Honorary Consul: Wiliam Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

18 King Street West, Suite 1203
Toronto, ON M5C 1C4
tel: 416/862-1270 fax: 416/363-3528
michaelm@ontarioclub.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:

B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkdraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Dr. Petr
Munk
Chiropraktik
1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

Michael Eisner,
RMT, CDT
and
Practitioners of
Mind & Body
Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine Clinic

Provide the Following
Medical Services:

Massage Therapy, Manual Lymphatic
Drainage (CDT), Hot Stone Massage

Naturopatie, hypnotherapie, joga,
qigong, aromaterapie, chiropraxe,
akupunktura, reflexologie,
psychoterapie, zdravá tělesná váha,
postraumatický stres a
programy pro děti s ADD, ADHD,
etc.

Některé soukromé pojišťovny kryjí
vybrané léčby!

2921 Lakeshore Blvd West,
Etobicoke – at Islington Ave.
Tel. 416/823-1165, e-mail
rmt-yyz@integratedmedicine.ca
www.integratedmedicine.ca

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Překlady, tlumočení

Autorizovaná
překladatelka

E-mail:
emestic@hotmail.com
416/922-8786

Toto číslo bylo dáno
do tiskárny
7. 3. 2010 ve 14:00
Příští číslo vyjde:
25. 3. 2010

Montrealský konzulát a dopis páně Topolánka

Jak jistě víte, český generální konzulát v Montrealu byl předurčen k zániku. Snažíme se udělat pro jeho záchranu co se dá. Naší elektronickou petici v češtině (<http://www.petitiononline.com/PeticeGK/petition.html>) podepsalo již přes tisíc lidí ze všech koutů světa, i bez znalosti češtiny. Petice se též objevila v Satellitu i jinde, za což vřele děkujeme, protože i to pomohlo zvýšit počet podpisů. Také jsme sebrali pár stovek podepsaných papírových petic. Počátkem února jsme zaslali přes tisíc podpisů spolu s otevřeným dopisem předsedovi vlády Ing. Janu Fischerovi, CSc., a dalším několika politikům (možno vidět na montrealské website ČSSK <http://www.cssk.ca/montreal/index.cgi/news.htm>).

Kopie jsme poskytli asi padesáti mediím v ČR, takže o tom referoval tisk i radio. Bohužel to bylo asi vše co se stalo. Protože se jedná též o zájmy Quebecu, quebeckých firem i Quebečanů, zprovoznili jsme ještě petici ve francouzštině (<http://www.petitiononline.com/mtlcr/petition.html>) i v angličtině (<http://www.petitiononline.com/mtlcz/petition.html>), a obrátili se též otevřeným dopisem se žádostí o pomoc ke quebecké vládě a mediím. Téměř před dvěma týdny jsme zaslali velice výstižný dopis, plný důležitých fakt, detailů a statistických údajů, přes 250 českým politikům, mimo KSCM (senátorům, poslancům, ministrům, prezidentovi a předsedům politických stran).

Zatím se ozval pouze předseda ODS Ing. M. Topolánek. Pominuli vysvětlování o nutném šetření a utahování opasků (samozřejmě nemyslím politiky) v pomalu zbankrotovaném Česku, tak mne zaujala poslední stať jeho dopisu:

...Osobně bych se klonil k zachování budovy současného generálního konzulátu v rukou českého státu a zachování české přítomnosti v ní. Je však nutné najít novou činnost a způsob financování, které by bylo méně závislé na ekonomické situaci České republiky. Zde se otevírá možnost pronájmu daných prostor např. krajským sdružením či jiným organizacím zastupující Českou republiku jak v kulturní tak v ekonomické oblasti. Jestliže je tento úřad tak nezbytný, jak uvádíte, nemělo by být větším problémem toto uskutečnit.

Nám nejde ani tak o budovu (i když samozřejmě také jde), ale jde nám v první řadě o fungující konzulát jako takový, i s lidmi. To že pan Topolánek nám navrhuje abychom pro to něco udělali (a nebyli závislí na penězích státu) není zrovna rada nad zlato. Stát na to nemá a my na to máme mít? Je fakt, že provozní náklady jsou asi stejné jako u středně malého krámků na okraji Montrealu, ale všechny krajské organizace jsou neziskové, takže to nepadá v úvahu. Jinak zde žádné organizace zastupující Českou republiku v ekonomické oblasti také neexistují, tudíž není se o čem bavit. Konzulát vesele (tedy zrovna vesele moc ne) likviduje, tudíž nám moc času již nezbyvá.

Takže čekáme na vývoj událostí doma, a chceme věřit a doufat, že snad naše argumenty přesvědčí aspoň některé politiky, a že rozum zvítězí (i když dosud tomu nic nenasvědčuje). V negativním případě jsme rozhodnutí uspořádat tuto či příští sobotu velkou demonstraci proti vládnímu rozhodnutí zrušit náš konzulát.

Láďa Křivánek

Do pozornosti rodákem

Na Slovensku, v hornokysuckom meste Thurzo z Betlanoviec, zemepán na Bytčianskom panstve.

IV. Svetové stretnutie Turzovčanov a ich potomkov sa bude konať v rámci Turzovského kultúrneho leta a Beskydských slávností, ktoré tu majú svoju štyridsaťročnú tradíciu. Je to vhodná príležitosť pre všetkých, aby svoj rodný kraj - Kysuce, prišli navštíviť práve v

tomto čase, keď tu na tradičných turzovských hodoch vrcholia spoločenské a kultúrne aktivity jeho občanov. Stretnutia sú charakteristické účasťou rodákov a mnohých významných osobností, prominentov spoločenského a politického života, známych umelcov a športovcov. Domáci občania, ako hostelia, s celými rodinami navštevujú rad programov a podujatí pripravených pre túto príležitosť. Od masových amfiteátrých programov a folklórnych akcií až po komorné koncerty a výstavy. Mesto zakaždým rozkvitne do krásy a znásobuje počet svojich návštevníkov. Prichádzajú zblízka i zďaleka bez ohľadu na to, či žijú v susednom chotári, alebo ďaleko za morom. To, čo Turzovčania robia pre iných, robia vlastne aj sami pre seba. Chcú sa dobre cítiť, naplniť odkaz svojich predkov, zachovávať tradície a prejavíť úctu svojim hosťom. Po každom doterajšom svetovom stretnutí zostali v meste trvalé hodnoty v podobe účelových stavieb, pamätných tabúľ, pomníkov, knižných publikácií, verejnej zelene, upravených priestranstiev, ale najmä nezabudnuteľných zážitkov a spomienok. V týchto dňoch, ktoré ešte zostávajú do stanoveného termínu, spájajú Turzovčania opäť svoje sily a prostriedky, aby aj štvrté stretnutie rodákov bolo znova svetové. Pretože práve v tom je ich duch, poslanie a v tom je ich zmysel.

Záštitu nad IV. Svetovým stretnutím Turzovčanov a ich potomkov prevzal prezident Slovenskej republiky Ivan Gašparovič a prisľúbil svoju osobnú účasť. Je to veľké vyznamenanie nielen pre organizátorov, ale aj pocta všetkým rodákem, Kysučanom a Slovákom, žijúcim vo svete. Lebo práve ich tu očakávajú najviac a tešia sa na nich. Ak teda Vaše kroky povedú na Slovensko, prídte si podať ruky so svojimi rodákmi na Kysuciach, prídte do kraja dobrých a pracovitých ľudí, známych svojou pohostinnosťou a otvoreným srdcom.

IVAN GAJDIČIAR

prezident občianskeho združenia
SPOLOK PRIATEĽOV TURZOVKY

Abrahámoviny Martina Přibáně

Ono padesát roků dnes je docela mladistvý věk. Ne že by se v padesátce nic nedělo. Je to čas uvažování o druhé (nebo alespoň první) výměně manželky - a čím dál tím častěji i manželů, o změně kariéry nebo i země, v které žijeme. Ale sotva věk, kdy si můžeme říct, že jsme už zvorali všechno, co se zvorat dá a tudíž je čas na oslavu našeho narození. Ale na druhé straně není to zas tak dávno (v době Jaroslava Vrchlického [1853-1912], který - chceme-li si to ještě víc přiblížit - byl otcovským přítelem Petra Zenkla), kdy muži ještě trochu mladší než Martin Přibáně dnes, byli oslovováni jako 'ctihodní kmeti'! Takže padesátiny si pravděpodobně trochu pozornosti zaslouží.

Martin Přibáně je oslavil v kostele sv. Václava. Co tam se všechno nekoná - to místo - a jeho dnešní farář, rev. Libor Švorčík - si zaslouží pomníček. Pamatuji si i den, hlavně proto, že večer po oslavách se konaly Šibřinky, na které přišel (týden poté, co se v náručí Barunky Sherriffové na plese farnosti sv. Václava prakticky utancoval k mírné mozkové mrtvičce) vůdčí Sokol a sokolský historik - druhý díl (jen asi 1,300 stránek) jeho *Malých dějin velké myšlenky* vyjde v červnu - Jan Waldauf. Tedy 13. února 2010.

Ale kdo to vlastně je ten Martin Přibáně? Podle informací získaných od různých detektivních a vyzvědačských agentur se narodil 11. února 1960 v Strakoniciích (tam, odtud je taky 'Strakonický dudák', v kterém jsem před víc než půlstoletím [to už jsem opravdu tak dlouho na světě?] hrál Vocílku), kde mu dovolili trpět na základní škole. V roce 1975 ho nacházíme na škole s podezřelým jménem SOS v Brně, kde studoval obor sdělovací a zabezpečovací techniky a odtud v roce 1978 přešel do Plzně na SBD (tím si nejsem jist, ale jméno této školy je ještě podezřelejší než té brněnské) a tam zase studoval sdělovací techniku (o čem by to tak asi mohlo být?) a když se o sdělovací technice dozvěděl víc, než co je o ní známo, nastoupil prezenční vojenskou

službu (asi aby zapomněl, co se dozvěděl o sdělovací technice). No, a když se vrátil z války s hrdinsky zvrásceným (pokud se vám to slovo zdá neexistujícím, nejste sami - mně taky) čelem, nastoupil jako technik k podniku AZD Praha (ještě, že jsem tam odtud odešel už v říjnu 1948, jinak bych se z těch zkratk pomínil). Řekli byste, že tam nastoupil v oddělení sdělovací techniky, ale co vás (a mne) napadá; nastoupil v oddělení stavebním. Aspoň tak soudím z toho, že se časem vypracoval na mistra a stavbyvedoucího po celé republice (moc jsem přemýšlel o tom, na co by se býval vypracoval, kdyby býval nastoupil v oddělení sdělovací techniky, ale k žádnému závěru jsem nedošel). Když ho to přestalo bavit, založil v roce 1990 telekomunikační společnost MarCom s.r.o (to znamená něco jako že za nic neručíte), tam působil všelijak, taky jako jednatel až do roku 2008, a musel hodně zbohatnout, poněvadž rok na to emigroval do Kanady (možná taky proto, aby - kdyby se zjistilo, že všechno s tím podnikem s divným jménem není v pořádku - byl z dostřelu; ale to asi ne, poněvadž v tom případě by se snažil zneviditelnět a on dělá pravý opak - dokonce jsem ho viděl v české televizi v torontské Nové vizi).

V roce 2009 emigroval do Kanady (soudě podle jeho viditelnosti bych soudil, že už je tu nejméně deset roků). Udává, že má tři děti, dvě děvčata, Elišku a Annu a syna Martina. Na oslavě svých narozenin byl doprovázen svojí paní Ludmilou, velmi hezkou a mladou ženou. Oslava se vyznačovala tím, že tam byla spousta výborného jídla, včetně absolutně hříšně chutného ořechového dortu (ořechy byly dovezeny z Čech!). A také tím, že místo aby hosté pronášeli lichotivé řeči o oslavenci, oslavenec vedl lichotivé řeči o hostech. Já jsem bohužel přišel pozdě, tak nevím, co všechno napovídá o všech těch pěkných lidech, kteří tam byli, jako Markétka Slepčíková-Rešovská z České televize nebo profesor Martínek, s kterým jsem pomáhal

dávat dohromady Kanadský Fond pro České a Slovenské univerzity.

A co chce oslavenec v Kanadě dělat? Vyrábět solární energii. Prostě ze slunce nějak vytažovat elektrickou energii. To se asi naučil, když na těch školách se zkratkovitými jmény studoval sdělovací techniku. Ale člověk nikdy neví. Martin Přibáně se mi jeví jako člověk, kterému věci vycházejí. Ale já o něm píšu hlavně proto, že je jedním z mnoha krajanů došlých v posledních dvaceti letech, kteří se zúčastňují života v naší komunitě.

Josef Čermák

Financial

Kursovni lístek

100 Kč	5,47 CDN \$
1 CDN \$	18,28 Kč
1 EUR	1,41 CDN \$
1 CND \$	0,71 EURO
1 US \$	1,04 CDN \$
1 CND \$	0,97 US \$

Universal Currency Converter - 3. 3. 2010

1 CDN \$	18,28 Kč
1 EURO	25,73 Kč
1 US \$	18,83 Kč

CNB - 3. 3. 2010

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

Sutton Group-Bayview Realty Inc. Brokerage

416 483-8000 - direct 416 443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rosti@brankovsky.com

Nové divadlo v Torontě

vás srdečně zve na

romantickou komedii Muriel Resnikové

Každou středu

Představení se budou konat:

v neděli 18. dubna v 15:00 a 20:00 hodin

a

v neděli 25. dubna v 15:00 a 20:00 hodin

Lokace: Mysteriously Yours... Mystery Bistro Theatre
(původně "Limelight Dinner Theatre")

2026 Yonge Street, Toronto

(mezi stanicemi metra Eglinton a Davisville)

Nepřehlédněte změny ČASU, DNE (pouze neděle) i LOKACE!

Nedělní parkování je zdarma v rezidenčních oblastech v okolí divadla.

Další informace o parkování a stanicích metra:

<http://www.mysteriouslyyours.com/location.html>

Před odpoledním představením bude otevřeno ve 14:00 a bude možno si zakoupit studené občerstvení včetně alkoholických nápojů.

Před večerním představením bude otevřeno již v 18:00 a bude možno si zakoupit jak studené občerstvení, tak teplou večeři, opět včetně alkoholických nápojů.

Občerstvení provozují Prague Fine Food Emporium a Mystery Bistro Theatre.

Cena vstupného (bez občerstvení): 20 dolarů

Rezervace (včetně rezervaci na večeři - večerní představení):

(416) 463-3182

nové.divadlo@sympatico.ca.

Těšíme se na vaši návštěvu!

PRAGUE
FINE FOOD EMPORIUM
416.504.5787
638 QUEEN ST. WEST
WWW.THEPRAGUE.CA
CATERING@THEPRAGUE.CA

S prodejem a nákupem domů

vám poradí

Luba Henderson

Tel.: 416/698-2090

Pondělní káva s A. Kubálkem

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1

operu *Die tote Stadt* (*Mrtvé město*), která měla premiéru současně v Hamburku a v Kolíně nad Rýnem a během dvou let ji dávala Metropolitan opera v New Yorku. A já měl natočit některé jeho věci, které napsal v jedenácti letech. Ty jsou těžké jako prase. Jeho tatínek Julius Korngold byl známým hudebním kritikem ve Vídni. Podle mne mu musel s tím pomoci, protože desetileté dítě takto nemyslí.“

„Kasparov, když hrál šachy proti počítači IBM, tvrdí, že IBM podváděla, protože tam šlo o miliony, že tam musel být někdo, kdo počítači pomohl, protože počítač takto nemyslí. Pokud však IBM nepodváděla, tak je to mnohem horší, protože je tu něco, co již nejsme svou inteligencí schopni ovládat,“ přebruslil jsem na téma, které je mi bližší.

V tento okamžik bylo kafe hotové a nastala otázka, jestli to bude s mlékem.

Odpověděl jsem: „Old time!“ Což značí kafe černé bez cukru a mléka. A Antonín pokračoval: „V hudbě jsou však věci, které mladý člověk nesmí dělat. Emotivně nesmí. Dnes osmileté děti hrají to, co nezahraje dospělý člověk, ale to dítě neví, proč to tak má hrát. Pro to dítě je klaviatura psacím strojem, někdo mu dá pokyny. Tady hraj slabě, tady zrychliš, pak zesílíš. To se jim natluče do hlavy, ale osmileté dítě neví proč, nemá pro to cit. Když bys měl porovnat desetiletého Korngolda s Mozartem, tak je v tom neuvěřitelný rozdíl. Proti němu nebyl Mozart žádný geniusem, ale já tomu nevěřím, přestože byl producentem těch koncertů Glenn Gould. On mohl mít určité nápady, ale musel tam být dospělý člověk, pianista, který mu řekl, tady to udělej

takhle, který udělal určité korekce. Netvrdím, že koncerty složil někdo jiný a někdo to podepsal jeho jménem, ale někdo mu musel radit. Jinak to můj mozek nedokáže pochopit.“

Ale vzápětí jsme se vrátili k Antonínovým začátkům.

„Hovořím o tom, protože jsem byl jinak vycvičený než dnešní děti. Když jsem měl v deseti letech ten úraz s očima, tak jsem byl poslán do Hradčanského ústavu pro nevidomé a slabozraké. První, co se mi stalo, že mne přejmenovali. Ústav vedly jeptišky z řádu Karla Boromejského a když mne tam přivedli, tak představená kláštera řekla: „My tady máme Tondů strašnou spoustu, budeme ti říkat Oldřichu.“

„To mně připomíná jednoho Róma, s kterým jsem byl v kriminálu a když jsme byli spolu na díře, nebo-li v korekci, tak mi vyprávěl, jak do patnácti let si myslel, že je Milan. Všichni mu říkali Milane. No a v patnácti letech, když dostal občanský průkaz, tak zaregistroval, že se nejmenuje Milan Kroščen, ale Štěpán. V takhle pozdním věku se těžko mění identita...“

„No, nebylo to příjemné a teď mě zavedli do místnosti, kde bylo piano a já jsem do té doby piano v životě neviděl, protože jsem vždycky chtěl být sedlákem a to v severních Čechách, odkud pocházím a on tam někdo hrál Chopinův *Minutový valčík*, který nelze za minutu zahrát a mně se to strašně líbilo a tak jsem si řekl, že se to musím naučit. Byl tam jeden slepý učitel, Otakar Heindel, ale nebyl slepý od narození, jak my říkáme, že mu kráva jedním řetězem vyrazila obě oči. On měl státní zkoušky z piana, houslí, flétny a zpěvu. To všechno učil. Teprve nedávno před dvěma roky umřel v dvaadvadesátí, ale když jsem po revoluci přijel do Čech v roce 1991, tak mě uvítal slovy: „Nazdar Oldo!“ U něho

jsem se začal učit a za čtyři roky jsem šel na konzervatoř. To šlo takhle rychle, ale to bylo proto, že mne nikdy nenechal hrát, co bych chtěl. Musel jsem hrát, co on řekl. Věci, které se v jedenácti letech hrát nemají. My jsme hráli pouze technické věci: Etýdy, Bayerovku... To šlo z týdne na týden. Ne, že bych cvičil něco tři měsíce. Bylo zapotřebí hrát vše z paměti. Měl jsem celkem dobrou paměť, ale já neznal černotiskové noty. Začínal jsem tedy s Braillovou notací. V černotisku vidíš pravou a levou ruku, ale v braillovině čteš každou ruku zvlášť, navíc je na

ANTONÍN KUBÁLEK FOTO: M. GABÁNKOVÁ

základě abecedy, takže třeba písmeno *d*, je v notaci *c*, *e* je *d*. Je to velice abstraktní, ale každá notace je abstraktní, proto mají děti velice často potíže číst a psát noty. Já jsem podváděl. Braillovinu čteš prstem, ale já jsem ji viděl, tak mně začali dávat papírový pytlík přes hlavu. V braillovině se musíš naučit, že se takty pro pravou a levou ruku střídají. Velice záleží na paměti a to chtěl Otakar Heindel z týdne na týden, abychom se to vždy naučili. Cvičit bylo kde, protože tam byl Ježkův sál, který tam také studoval, dále Prokschův sál, to byl slepý učitel Smetany.

V patnácti letech jsem přešel do Deylova ústavu na Maltézském náměstí. Poblíž je dnes hospoda *U Vladaře*. Tam byla tehdy normální putyka *U Křižovníků*. Jednou jsem vzal pár kluků do hospody a neměli jsme peníze. Seděli jsme v zahrádce a tak jsem se vsadil o metr piv, že si vezmu žlutou pásku, bílou hůl a tmavé brýle a že naskočím v zatáčce z Malostranského náměstí na Újezd do jedoucí tramvaje. Tak jsem si to půjčil od kluků a šli jsme na roh Malostranského náměstí a já lvím skokem naskočil do narvané tramvaje. Průvodčí v tramvaji se mohl podělat a já měl ke všemu v kapse invalidní legitimaci, která mne opravňovala k tomu, abych jezdil zadarmo. On mně jí okamžitě zabavil a od té doby musím v tramvaji platit, ale vyhráli jsme metr piv.“

„Ještě před osmašedesátým točili skrytou kamerou, jak lidi na Národní třídě vyskakují z tramvaje a příslušníci VB jim dávají pokutu. Pak se všech ptali, jestli si vyskočili poprvé nebo jestli to dělají pravidelně. A všichni odpovídali, že dnes to bylo poprvé. Najednou vyskočil jeden takový vlasatý mládenec - tehdy označovaný jako mánička. A na tuto stupidní otázku odpověděl přímo

geniálně: „Dnes to bylo v mém životě už po druhé!“

„Na místě hospody, kde se to odehrálo je dnes turistický podnik; když jdu kolem, tak nejdu ani dovnitř, stačí mně podívat se na ceny. Želví polívka 620 Kč a to tam byli známí, kteří si ji dali a prý to nebyla žádná želví polívka, ale hovězí vývar. Tam nebylo vůbec nic, ani kousek masíčka nebo nudle. Jak jsme se ale dostali od Karolíny k želví polívce, to nevím.“

„Tak porovnáváme vaše začátky.“

„Chci jen říct, že mne nikdo nemusel nutit, abych cvičil, ale tam tehdy nebylo možné dělat něco jiného. Já skoro cvičil z nudy; žádné telefony, mobily, televize. Co jiného jsem mohl v roce 1951 mezi slepými dělat. Četl jsem jim pouze knížky, většinou Mayovky. Na dveře mi dali nápis JEDNOOKÝ JE KRÁLEM MEZI SLEPÝMI. My jsme nesměli ani chodit ven. To nás házeli vždycky ven na šňůru a šli jsme házet oštěpem do Strahovské zahrady. Děti dnes mají množství zbytečného rozptylování. Já jsem se hnal k pianu, když jsem přišel ze školy, kdežto Karolína se žene k počítači. Na mne přišlo tohle necvičení až na konzervatoři a na Akademii. To jsem šel raději s klukama do hospody než k pianu. Dnes vím, že kdybych místo toho sezení po hospodách cvičil, že bych určitě hrál líp nebo měl větší repertoár, ale já toho nelituji, protože jsem si aspoň něco užil a něco načerpal někde jinde. To scházení se po hospodách dnes tady neexistuje. Lidi jsou v kontaktu jen přes mobilní telefon nebo přes počítač. Ani se nevidí. My jsme se museli scházet po hospodách, protože jsem nikdy neměl třeba telefon. Když jsem někoho potřeboval najít, tak jsem ho našel buď u *Dvou koček* nebo *U tygra*. Tam se scházeli malíři s hudebníky, spisovatelé s novináři. Zde na konzervatoři učím třicet let, ale nikdy se podobné podhoubí nevytvořilo. Nedošlo zde k tomuto propojení mezi různými umělci.“

U Karolíny ale vidím, že to chce dělat. Dala by přednost tomu, kdyby to šlo bezbolestně, bez námahy, kdyby tomu nemusela věnovat tolik času. Poslouchá současnou hudbu, kterou já zrovna nemám rád, ona to ví a já jí to nezakazuji. Někdy si to zpívá, ale neviděl jsem ji, že by si to hrála na klavír. Nejsem nepřitelem rocku, ale hluku. Mám úctu k Ježkovi, ne kvůli písničkářům, ale hlavně kvůli tomu, že uměl skládat dobrou vážnou hudbu, která byla velice složitá. Mně nevadí tato hudba, ale vadí mně zesilovače. Proti hluku je člověk bezbranný. Před tím není úniku a tato hudba nemá dynamiku, hraje stále stejně silně.“

První pondělní káva je u konce. Karolína Kubálková vystoupí příští neděli od pěti hodin na Nokturnech v kostele u svatého Václava. Cesty obou k hudbě byly rozdílné. Antonín odešel z Čech do Kanady, Karolína míří z Kanady do Čech. Letos zaměnila housle za klavír, ale nikde není řečeno, že to musí být pouze klavír, kterému se musí věnovat; vždyť Antonín, jak sám řekl, také nelituje toho, co prožil někde jinde než v koncertních síních, i když podle jeho slov, by možná byl lepší a měl větší repertoár. Život je širší než hudba, ale byl by chudší bez ní.

Za kávu děkuje a na příští Nokturna v neděli 14. března 2010 v 17 hodin, v kostele sv. Václava, kdy bude hrát Karolína, se těší

Aleš Březina

slovenská migrácia

VOĽBA POŠTOU - VOLIČ, KTORÝ MÁ TRVALÝ POBYT NA

ÚZEMÍ SLOVENSKEJ REPUBLIKY A V ČASE VOLIEB SA

ZDRŽIAVA DLHODOBO MIMO JEJ ÚZEMIA

1) Volič, ktorý má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, a v čase volieb sa zdržiava mimo jej územia musí požiadať o voľbu poštou.

Žiadosť o voľbu poštou musí zadať na adresu **obecného (mestského, miestneho) úradu v mieste svojho trvalého pobytu** tak, aby bola doručená najneskôr 50 dní pred dňom volieb, t.j. 23. 4. 2010 (vzr. žiadosť v prílohe).

2) Obec (mesto, mestský územ) na adresu v cudzine, ktorú volič uvedol v žiadosti, najneskôr 15 dní pred dňom volieb (t.j. najneskôr 8. 5. 2010) zašle obálku, ktorá obsahuje:

- **klasovacie listky** - počet bude rovnaký s počtom zaregistrovaných kandidátnych listov

- **obálku** - s odlišnou úradnou pečatľou obce (mesta, mestského územia), je určená na voľenie jedného klasovacieho listka,

- **proručenie o spôsobe klasovania** - spôsob úpravy klasovacieho listka,

- **obálku na obálku** - s heslom „VOĽBA POŠTOU“.

- adresou obecného (mestského, miestneho) úradu ako adresáta a

- adresou voliča v cudzine ako odosielateľa.

Adresy: - mestské a územné úrady v Slovenskej republike pre voľbu vč. listovom rázku: www.volby.sk a www.volby.sk (vzr. žiadosť v prílohe)

POĎME VOLIŤ

PARLAMENTNÉ VOĽBY - 12. JÚN 2010, SLOVENSÁ REPUBLIKA, www.volby.sk

Dôležité orientačné termíny

• Žiadosť o zapísanie do zoznamu voličov pre voľbu prostredníctvom pošty musí byť doručená

na Slovensko **do 23. apríla 2010**

• Hlasovací listok musí byť doručený na Slovensko **do 11. júna 2010**

Denní kronika

4.3.2010

**Vítkovští žháři se u soudu
zkroušeně káli**

Ostrava-právo/Aleš Honus-Po zuby ozbrojená eskorta předvedla ve středu před Krajský soud v Ostravě čtyři mladé neonacisty, kteří jsou obžalováni z loňského rasově motivovaného žhářského útoku ve Vítkově. Soud rozhodoval o prodloužení jejich vazby. „Dnes tuto informaci soud zveřejňovat nebude,“ oznámila po včerejším jednání mluvčí ostravského soudu Barbara Plchotová. Písemné rozhodnutí o tom, zda byla vazba prodloužena, soud nejprve musí doručit obžalovaným a teprve poté o něm může informovat veřejnost.

Obvinění Jaromír Lukeš, David Vaculík, Václav Cojocar a Ivo Müller se včera před soudem zkroušeně káli a slibovali, že už to nikdy neudělají.

Přesto jim hrozí za pokus o rasově motivovanou vícenásobnou vraždu i doživotní tresty. A lze tedy téměř s jistotou říci, že soudce jejich vazbu prodloužil.

Žháři zaútočili na domek devítičlenné romské rodiny na Opavsku loni v noci na 19. dubna. Dvnitř vhodili tři zápalné lahve s benzínem. Požár zranil tři lidi, nejhůře dvouletou Natálku. Ta v nemocnici strávila několik měsíců, prodělala řadu plastických operací a postupně přišla o tři prsty. Zločinem bude poznamenána do konce svého života.

**Orel skalní se po sto letech
vrátil do Česka**

Praha-právo/plk-Nebetyčnou radost mají ochranáři z dvojice orlů skalních, tříleté samice Filomény a o rok staršího samce Davida. Vytvořili totiž spolu pár a po více než 100 letech začali u nás orlí skalní opět stavět hnízdo.

Zahníždění mají „na svědomí“ mladí orlí, kteří byli do volné přírody vypuštěni v rámci projektu Návrat orla skalního do Moravskoslezských Beskyd.

„Filoména (vypuštěná v roce 2007 - pozn. red.) a David (2006) vytvořili stabilní pár a v únoru zahájili stavbu hnízda,“ potvrdil manažer projektu Petr Orel, jenž je zároveň vedoucím Stanice na záchranu volně žijících živočichů v Bartošovicích na Novojičínsku.

Projekt Návrat orla skalního do Beskyd odstartoval v roce 2006. Za tu dobu bylo do volné přírody vypuštěno čtrnáct ptáků, dva z nich už ale zahynuli.

Samec Evžen zahynul v roce 2008 přímo v Beskydech, zbytky uhynulé samice Gabči zase našli ochranáři v loňském roce nedaleko Prahy.

5.3.2010

**Hokejový kapitalismus
podle Paroubka**

Praha -mfd/gag- Tak tvrdou kritiku si český sport dlouho nevyslechl. Budoucí možný premiér - šéf ČSSD Jiří Paroubek - přikládá vinu za neúspěch hokejistů na olympiádě „nelítostnému zámožnému kapitalismu“, jemuž se český hokej beze zbytku podřídil. Tvrdé poměry v juniorských soutěžích prý nemilosrdně likvidují talenty z Česka, řekl v rozhovoru pro deník Sport. Hokejisté by proto měli podle Paroubka vyzrát do jedenadvaceti let doma a teprve potom odejít do NHL.

6.3.2010

**Platy nám rástli najpomalšie
za 20 rokov**

BRATISLAVA-sme/LUBOŠ JANČÍK- Slovenská ekonomika zažila vlnu pre krízu najhorší rok od rozdelenia Československa. Padla o 4,7 percenta. Pociťili to takmer všetci. Firiám klesali tržby, menej investovali, ľuďom platy klesali alebo rástli len veľmi mierne, na rôzne bonusy a odmeny museli mnohí vlnu zabudnúť. O prácu prišlo takmer 150-tisíc ľudí. Nezamestnanosť sa podľa Štatistického úradu na konci roka zvýšila na 13,9 percenta. O zložitej situácii hovorí vývoj platov. Priemerná mzda síce minulý rok stúpala o tri percentá na 745 eur. Tak pomaly ako vlnu však platy u nás nerástli 20 rokov. Nebyť štedrosti verejnej správy a hry štatistických čísel, rast platov by bol podľa ekonóma UniCredit Bank Dávida Dereníka len mierne nad nulou.

Platy zamestnancov vo verejnej správe totiž na rozdiel od mnohých, ktorí pracujú v súkromnom sektore, vlnu rástli. A spotreba verejnej správy bola podľa štatistikov jedinou zložkou hrubého domáceho produktu, ktorá minulý rok stúpala.

**MILAN RASTISLAV ŠTEFÁNIK
TULÁK PO HVIEZDACH**

Pri príležitosti 130. výročia jeho narodenia a 90. výročia smrti v Toronto Centre for the Arts, Studio Theatre, 5040 Yonge Street, Toronto, nedeľa, 11. apríla 2010 o 15:00 hodine. Vstupenky (\$15.00) si môžete zakúpiť v pokladni divadla.

My, ktorí sme vyrastali v socialistickom Československu sme mali svojrázne detstvo. Možno, že šťastné, tak ako detstvo má byť. Tešili sme sa na svetlé a radostné zajtrajšky, často a radi sme ďakovali všetkým kompetentným za hrejivé poznanie, že zlá a smutná minulosť je už navždy za nami.

Dni a udalosti predošlé, sme poznali jednak z dejepisu, ako aj z rozprávania rodičov a pamätníkov, ktorí živo spomínali na všeličo prežité, či počuté. Tieto interpretácie sa málokedy zhodovali, skôr naopak. Deti sú zvedavé stvorenia, ktoré dost' ťažko chápu, ako sa dá tá istá udalosť interpretovať rozdielne. Ešte netušia, že život nie je rozprávka, kde dobro vždy zvíťazí nad zlom a čierno-biele videnie sveta málokedy vystihuje skutočnosť. Hoci pravda je len jedna.

Nám, ktorým socialistické detstvo už dávno minulo, však zvedavosť zostala. Stále hľadáme odpovede na všetky otázky. Odpovede, ktoré možno ani nejstávajú. Napriek tomu sa usilujeme aspoň čiastočne priblížiť pravde.

A o tom bude náš program. O vzniku Československa a o človeku, ktorý mal leví podiel na vytvorení prvého spoločného štátu Čechov a Slovákov. Nebol perfektný, bol však náš. A československú demokraciu obdivoval celý normálny svet. Všetci predsa dobre vieme, že nič na svete nie je perfektné, nehovoriac už o tom, že dokonalosť je nudná. Pevne veríme, že naša nesmelá pocta slávnemu rodákovi takou nebude.

Ivan Znášik

Kanadská základina pre umenie a divadlo a Divadlo poézie
pod záštitou Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí
a Slovensko-kanadského spolku M.R. Štefánika

uvádzajú pásmo poézie, prózy a hudby pod názvom

**MILAN RASTISLAV ŠTEFÁNIK
TULÁK PO HVIEZDACH**

pri príležitosti 130. výročia jeho narodenia a 90. výročia smrti

Toronto Centre for the Arts, Studio Theatre, 5040 Yonge Street, Toronto,
nedeľa, 11. apríla 2010 o 15:00 hodine
Vstupenky (\$15.00) si môžete zakúpiť v pokladni divadla

**PORTRÉTY, KRESBY,
OLEJOMALBY, KOLÁŽE**

Ashley McIsaac - Známy kanadský hudbník (2008)
Detail portréru vytvořeného pro sérii Star Portraits (TV Bravo)

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063; FAX (416) 530-0069

www.paintinggallery.nete-mail: gabankova@paintinggallery.net

TÁBOR HOSTYN existuje již 36 let. Nachází se 80 km na S od Montrealu v lesích Lamandierského pohorí. Tábor vlastní pláž na jezeře Lafond. Tábor pro děti od 6 do 15 let bude mít opět jeden třítýdenní turnus, a to od 4. do 24. července. Cena pobytu je: za první dítě je to 295\$/1 týden, 395\$/2 týdny a 830\$/3 týdny. Za každé další dítě ze stejné rodiny je sleva 10%. Daně se neplatí. Sociálně slabší případy se řeší individuálně. **Výbory pro děti: kvalitní program, dobré jídlo a levné poplatky. Vydáváme potvrzení na daňové účely!** Do

tábora přijímáme i děti, které nemluví ani česky, ani slovensky. Ať si děti přiveďte svoje kamarády či kamarádky. Hledáme placené kuchařky (možná kompenzace za pobyt dětí) a vedoucí k dětem. Přihlášky na dětský tábor a na práci jsou na internetu: www.hostyn.org. Posílejte své děti a vnoučata na tábor, chcete-li udržet českou a slovenskou tradici tábora. Kontakt: Josef Maxani, Tel. 450-465-4844, Fax: 450-923-4159, health.vrfad@sympatico.ca, Viera Šebénová, Tel. 514-385-5153, vachem@hotmail.com, Zdeněk Nosek Tel. 514-365-8863.

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové
i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu
se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

**TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!**

Česká a slovenská televize na internetu!

nova prima JOJ 1 2 1 2

Nyní OnlineTV1 v novém!

nový Web, více stanic! větší archiv!

www.onlinetv1.com

Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

Tomáš Garrigue Masaryk

Sme - 8. 3. 2005 aktualizováno: DARINA SÝKOROVÁ Prezident Tomáš Garrigue Masaryk už počas života zažil kult svojej osobnosti. Mnoho československých občanov ho oslovovalo "tatiček" a dobová tlač o ňom naozaj písala ódy. Milan Rastislav Štefánik ho oslovoval "otecko" a mal k svojmu učiteľovi veľkú úctu. TGM si kult vyslúžil svojou politikou, filozofiou, životným postojom a skromnosťou. Nikdy nechcel a nepoužíval násilie a nikdy netúžil po tom, aby mu lichotili. Úcta väčšiny ľudí k nemu bola spontánna. Masaryk sa narodil 7. marca 1850 - pred 160 rokmi.

Syn Slováka a Česky spájal oba národy, hoci sa celý život viac cítil Čechom, hovoril po česky a bližšie mu boli česká kultúra a dejiny, ale aj predstava o jednotnom československom národe. Narodil sa v Hodoníne vo veľmi skromných pomeroch. Na štúdium do Viedne sa dostal vďaka cirkvi a svojmu talentu. Jeho postoje k viere však prešli niekoľkými fázami, bližšie mal k umiernenému protestantizmu ako ku katolicizmu.

V mladosti sa venoval vede - filozofii, histórii a politike. Jeho politické postoje dlhý čas smerovali k federalizácii krajiny a upevneniu postavenia Čiech v rámci Rakúsko-Uhorska a nie k rozbitiu monarchie.

Pochopil, že ak chce niečo v Rakúsko-Uhorsku zmeniť, musí sa naplno venovať politike. V roku 1891 sa stal poslancom ríšskej rady a redaktorom časopisu *Naša doba*. Na Slovensku ovplyvnil cez svojich študentov časopis *Hlas*. Jeho filozofia "drobnej práce" a nekonečnej trepezlivosti mu priniesla veľké uznanie, ale len malé politické úspechy.

Až prišiel rok 1914, vojna, a 64-ročný muž opustil domovinu - vybral sa do sveta robiť revolúciu a bojovať na strane tých, ktorým dôveroval, teda Dohody.

V roku 1915 začína československú akciu - v zahraničí bojuje za vznik nového štátu, pretože medzičasom nadobudol presvedčenie, že Rakúsko-Uhorsko sa reformovať nedá. V Paríži zakladá Národnú radu Československa a stáva sa jej predsedom. Tam sa upevňuje jeho spolupráca so Štefánikom, ktorý mal ako známy vedec, politik a vojak prístup do najvyšších francúzskych politických kruhov. Vďaka ich spolupráci svet začína akceptovať myšlienku vzniku ČSR.

Politika Rakúsko-Uhorska a jeho slepé prisluhovanie Nemecku len uľahčuje svetovým veľmociam predstavu o rozpade monarchie. V roku 1918 nástupnícke štáty dostávajú legitímnu podobu v mierových zmluvách z Paríža a najmä zmluvou z Trianonu z roku 1920.

Prvým prezidentom Československa sa stáva práve Masaryk, parlament ho zvolí ešte trikrát - až kým sa pre vysoký vek v roku 1935 nevzdá funkcie sám. Umiera v Lánoch a jeho pohreb je prejavom úcty československých občanov k jeho životu, postojom a práci. V prezidentskom kresle ho strieda Edvard Beneš - žiak, ktorý svojho učiteľa nikdy neprekonal.

Osobný Masarykov život je charakteristický tragédiami a oddanosťou k rodine. Z úcty k americkej manželke prijal meno Garrigue. Jeho syn Herbert tragicky zahynul, dcéra Alica obetovala život matke trpiacej depresiami a neskoršie otcovej funkcii, keď zastupovala matku pri reprezentačných príležitostiach a starala sa o otca v Lánoch. Najnadanejší a najkomplikovanejší syn Jan bol dlho v otcovom tieni, a preto ich vzťahy boli rozporné. Prispela k tomu Janova búrlivá povaha a známe ironické postoje.

Posledné roky života vytváral Masaryk okolo seba skupiny intelektuálov, ktorých pozýval na zámok do Lánov. Z debát s prezidentom Karel Čapek napísal knihu *Rozhovory s TGM*, v ktorých prezidenta charakterizuje takto: "Váš Masaryk sa bude hovoriť i za sto rokov, zatiaľ čo deväťstodeväťdesiatdeväť štátnikov a vládarov z tisíc budú len mená pre historikov."

Samozrejme, že mal aj odporcov a neprajníkov. Na Slovensku sa angažovala najmä veľká skupina ľudákov, ale aj takí, ktorí jeho myšlienku politiky čechoslovakizmu chceli revidovať na určitú predstavu federalizácie ČSR.

Masaryk týmto vývojom neprešiel. Hoci v Topoľčiankach trávil každé leto a pohyboval sa po Slovensku, jeho vzťah k Slovákom bol vlažný. Nič to však nemení na jeho historickej úlohe, ktorú zohral pri vzniku ČSR a jej rozvoji a najmä na kultúre politiky, ktorú vytvoril.

Osobná čestnosť a skromnosť - taká výnimočná u politikov - jeho statná postava, či typický obraz prezidenta sediaceho na koni, dali pečať dobe, v ktorej žil, ale aj republike, ktorú spoluvytvoril a najmä vďaka ktorej Slovensko ako krajina môže existovať samostatne.

Vystavuje Josef Kurský

Do 12. března je možné vidět v Cedar Ridge Creative Centre (225 Confederation Dr., Scarborough) výstavu malíře Josefa Kurského.

Werich, Hašek a Švejk

Pukali jsme smíchem, Švejkovi s Werichem. Slavili jsme v únoru dvě skvostná výročí: 105 let od narození Jana Wericha a 89 let od početí literární postavy *Dobrého vojáka Švejka*. A stalo se nám neslýchané, že jsme to slavili s Werichem a Švejkem v našem obýváku. Netvrdím, že byli Werich a Švejk u nás, ale hlas Wericha čtoucího Švejka na tuctu CD. Nejdřív musím popsat, jak se to stalo, aby tato fantastická oslava mistra Wericha měla pozadí: Mému příteli Jiříkovi na Moravě umřel otec a po náležitém smutku nastalo třídění pozůstalosti. Jako blesk z čistého nebe přišel e-mail, že v pozůstalosti Jiřík našel Švejka namluveného Janem Werichem v letech 1953-1969 na tuctu gramofonových desek, a dotaz, jestli bych to chtěl? Pochopitelným předpokladem této nanejvýš vzrušivé zprávy byla Jiříkova znalost, že jsem notorickým milovníkem mistra Jana Wericha a současně *Dobrého vojáka Švejka*. Moje pýcha, že mám Wericha a Haška v malíčku, a zároveň neznalost, že mistr Werich 16 let vytrvale četl ve studiu Supraphon *Dobrého vojáka Švejka* na gramofonové desky, mne šokovala. Ale Jiříkova nabídka, že mi, milovníkovi Wericha a Švejka, ten balík gramodesek pošle, zabránila, abych se zhroutil do sklíčenosti, že takový unikát neznám a nemám. Jiřík má vzácnou paní manželku, která vyčetla z mé odpovědi na oznámení, že ty desky musím mít a začala organizovat přepravu 4 kilogramů gramodesek z Moravy do Ontaria. E-mailly lítaly rychlostí světla přes Atlantik, ve kterých já jsem radil, jak to zabalit a zajistit a bagatelizoval jsem, jak je to snadné a současně Jiříkova žena řešila svízele s poštovní službou.

Zhrozil jsem se, když Jiříková navrhla, ať si pro ten balík přiletíme na Moravu v listopadu, že spojíme příjemné s užitečným: Eva půjde na Sjezd spolužáků z gymplu a já se budu bavit; nejsem trpělivý člověk, a pomyšlení čekání tři čtvrtě roku mne osprchovalo terpentýnem zoufalství. Nenapsal jsem, že bez Werichova Švejka bude rok 2010 utrpení, ale nějak to vyplynulo na povrch a Jiřík, který toho moc nenamluví, ale zdobí ho bojarská činorodost, začal pátrat a našel celý soubor na 12-ti CD, tyto okamžitě zakoupil, strčil do obálky a zanesl na poštu.

Lakonickou větou mi oznámil, že Werichův Švejk je odeslán letounem do Sudbury. Půjde k nám balíček z Moravy týden, nebo dva? Abych zadusil netrpělivost a obavy, že se balíček ztratí či zatoulá, rekapituloval jsem fakta:

- Dle Haškových součastníků začal Hašek psaní *Dobrého vojáka Švejka* v únoru 1921;
- jméno literární postavy převzal od domovníka v sousedství Na Bojišti pana Josefa Švejka;
- Josef Lada ukázal Haškovi první kresby vojáka Švejka koncem února a Haškovi se moc líbily;
- první díl Švejka Hašek psal v hospodě U Kamenáče a první svazek byl vydán v srpnu 1921;
- v září 1921 se Hašek přestěhoval do Lipnice nad Sázavou, kde se ubytoval v hostinci U České Koruny a psal druhý díl Švejka v místnůstce mezi výčepem a kuchyní;
- německý písař literární kritik Max Brod napsal o Švejkovi v listopadu pochvalnou a nadšenou recenzi otištěnou v *Prager Zeitung*; česká literární elita Haška i Švejka zcela ignorovala;
- k Vánocům 1921 dostal Hašek mimořádný dárek, \$100 od amerického vydavatele Geringera z Chicaga na publikaci Švejka v angličtině;
- současně dostal Hašek nabídku od česko-německého nakladatele Aloise Synka k vydání Švejka v jazyce německém;
- na podzim 1922 předal Hašek svému nakladateli v Lipnici třetí svazek Švejka k publikaci a posteskl si nakladateli, že už mu ani pivo nechutná;
- 2. ledna 1923 Jaroslav Hašek nadiktoval svému lékaři závěť, o půlnoci ji podepsal a usnul;
- ve 4 hodiny ráno 3. ledna 1923 byl Hašek prohlášen za mrtvého, ale jeho Švejk žil dál;
- vídeňský literární kritik Willy Haas napsal: 'Švejk je literárním bratrem slavného Chaplina';
- Švejk byl úspěšně zdramatizován v berlínském divadle a hlavní roli zahrál Max Pallenberg;
- česky Švejka zfilmoval Karel Lamač v 1926 a hlavní roli zahrál Karel Noll;
- další filmové provedení Švejka zahrál Rudolf Hrušínský v 1957;
- nejzdařilejšího Švejka udělal v loutkovém filmu Jiří Trnka a vyprávěl Jan Werich v roce 1965.

Kniha *Osudy dobrého vojáka Švejka* byla přeložena do 56 světových jazyků, vyšla v 47 zemích a v češtině od prvního vydání v roce 1921 dosáhl počet 34 vydání, což znamená za 70 let každý druhý rok.

- Jan Werich měl 18 let, když Hašek umřel, a nikdy se osobně nepotkali.

Ani není známo, kdy Werich četl Švejka poprvé; k mému úžasu nemá Jan Werich článek na Wikipedii a v anglickém článku o Janu Werichovi není v diskografii četba Švejka na gramodesky ani zmíněná jediným slovem.

Což neuběhlo dost času, aby se Jan Werich stal českým velkým? Balíček od Jiříka z Moravy dorazil v pátek a únorová oslava českých velkých začala.

12 CD, milión díky Jiříku!, začalo položením prvního disku na přehrávač a hlas Werichův začal slavnou rozmluvu s paní Millerovou o atentátu Ferdinanda v Sarajevu a byl jsem přilepen k reproduktorům celý víkend a poslouchal jsem a poslouchal znova. Zdá se mi, že Haškovo literární mistrovství v *Osudch dobrého vojáka Švejka* je tak vyhraněné, že interpretace díla v jiné podobě, divadelní i filmové se nezdařila, jak se režisérům chtělo. Je Švejk dílem zcela kabaretním a skrz naskrz komickým, že pouze loutková verze Jiřího Trnky (1965) si zasloužila nadprůměrnou pozornost; a nebyl hlas Jana Wericha 50% tohoto úspěchu? Natačení Švejka v rozhlasovém studiu trvalo 16 let. Začalo v květnu 1953 v době, kdy Jan Werich nikde veřejně nemohl vystupovat; spočívá v tom hluboká identifikace Švejka v mlýnu společenského systému: totéž co prožíval v tu dobu Jan Werich v komunistickém Československu padesátých letech, totéž co Švejk v rakousko-uherském mocnářství?

Šestnáct let je podle statistiky lidského života pětina; odečtu-li z těch pěti šestnáctin tu první, kdy človíček se sotva vyvíjí a dokud nemá řidičský průkaz ani člověkem ještě není, a tu poslední, kdy by sice leccos chtěl, ale už nemůže, mohu s čistým svědomím

umístit Werichovo nahrávání Švejka na gramodesky do čtvrté pětiny jeho tvůrčího života, kdy zralý muž ví, co ví a co neví. V letech 1964-67 byl Jan Werich na veřejné kulturní scéně umlčován komunistickými šibry a tak on, člověk silný a tvůrčí se identifikoval se Švejkem a vdechl do něho sebe a oživil Švejka.

Kdo bude chtít, ten si tento vzácný a unikátní soubor sežene, hlavní je, že to existuje. Na letáčku v krabici je napsána sžiravá poznámka, že česká kritika a publicistika vydání tohoto skvostu nevěnovala žádnou pozornost a já se obávám, že to milovníci Wericha a Švejka ani nevědí, tak jako jsem to nevěděl já (kuchyňský znalec obou), dokud Jiříkovi neumřel otec.

Napsal jsem Jiříkovi, že na všem zlém je cosi dobrého, a snad jsem tím jeho smutek ze ztráty otce trošičku uhasil. Končím toto psaní a jdu si poslechnout Švejkovu Anabázi v podání Jana Wericha.

Ross Firla-Sudbury

ALŽBETA HROZNÁ
s komediemi
Radosinského národního divadla
April 30 a May 1-2, 2010
Hostal Sv. Václava

LOD-SVET

30. apríla - Piatok - večera od 19.00 hod. - predstavenie o 20.00 hodine
1. mája - Sobota - večera od 19.00 hod. - predstavenie o 20.00 hodine
2. mája - Nedeľa - večera od 16.00 hod. - predstavenie o 17.00 hodine

Vstupenky: S večerou \$32.00
Bez večere \$20.00
Stôl pre 6 osôb s večerou \$180.00

Hala a bar budú otvorené hodinu pred večerou

Rezervácie: 416-792-8694 / e-mail: slovaskcene@yahoo.com
Hala kostola Sv. Václava, 496 Gladstone Ave., Toronto
(Bloor Street W. & Dufferin Street)

Dvě hospody na jednom rohu naproti AGO

(Dundas a McCaul)

v místě, kde je piva jako šafránu!

Na pípě jsou desítky evropských piv a mezi nimi

Pilsner Urquell a Czechvar!

K tomu jídlo po celý den

Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

Village Idiot Pub

126 McCaul St.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/597-1175
E-Mail: idiot@atef.ca
www.villageidiotpub.ca

Sin & Redemption

136 McCaul St.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/640-9197
E-Mail: sinners@atef.ca
www.sinandredemption.com

E-mailový rozhovor - Jan Kavalír zpovídá Josefa Čermáka

Dobrý den, omlouvám se, že píši trochu později, než jsem původně chtěl. Bohužel momentálně časově nezvládám a čas jsem si udělal teď. Měl bych pro Vás tedy pár otázek, které bych pak, spolu s Vašimi odpověďmi, vložil do přílohy mé seminární práce.

Kdy jste do Kanady emigroval a z jakého důvodu to bylo? Bylo to čistě z politických důvodů? A proč právě Kanada?

Z Československa jsem odešel (po kolenou, tajně, "přes kopečky") s přítelem kovářem Láďou Dufkem 28. října 1948 (sobecky jsme počítali s tím, že komunistická policie bude řídit v Praze). V Kanadě 'naše' loď, 'U.S.A.T. Le Roy Eltinge' přistála (v Halifaxu) 23. dubna 1949. Ta loď nebyla 'naše' úplně, ale byla nás z Československa pěkná skupina: celkem 113. 'Ochotnický' historik skupiny (a také historik Sokola - jeho "Malé dějiny velké myšlenky" vycházejí v nakladatelství Atelier IM v Luhačovicích) Jan Waldauf po padesáti letech našel adresy 61 dosud žijících mořeplavců z roku 1949. Mnozí z nich zanechávají výraznou stopu - vedle Jana Waldaufa na příklad Jiří Brandýs, který pomáhal změnit tvář Halifaxu, voják Jaroslav Kasanda je nositelem nejvyššího kanadského vojenského vyznamenání, tři z nich vystudovali medicínu: Lub. Kolibáč, Antonín Petrášek a David Kroulík (Svatopluk Tománek vystudoval zubní lékařství), Jan Matějovic založil velmi úspěšnou importní firmu (a patří mezi nejštědřejší krajany), Jaroslav Pouzar vybudoval v Torontu prestižní pekárnu, jiní si otevřeli obchody a živnosti (Jan Marr, František Surovec), všichni se dobře uchytili a pokud vím, nikoho nezavřeli. Nazpět k Vaší otázce: Pocházím z chalupy a vím, jak tvrdý byl život na vesnici, když jste neměli peníze na pojištění a kroupy vám všechno zničily. Ale také si pamatuji (jako skoro všichni, kdo v té době žili), jak dobře chutnal život v Masarykově republice. Pamatuji se na neuvěřitelnou jednotu národa v mobilizaci v roce 1938, kdy nad námi visela hrozba Hitlerova šilenství a spojenci se vytratili do noci... Po válce se chvíli zdálo, že navážeme na masarykovské tradice. Bohužel komunistická strana poplatná Moskvě (a nikdo neupírá ruskému národu obrovské zásluhy o vítězství nad

Hitlerovým Německem) měla jiné plány. Jejich koncepce života pro mne byla nepřijatelná. Zúčastnil jsem se studentských protikomunistických demonstrací v Praze v únoru 1948 i pochodu na Hrad, jemuž předcházela zátka, na který nikdy nezapomenu: projev Vladimíra Krajiny v Obecním domě (o poschodí pod námi - ale to jsme tehdy nevěděli - zasedal poprvé akční výbor 'obrozené' národní fronty): tehdy už bylo jasno, že demokraté prohráli, ale Krajina, jedna z nejhrdinnějších postav našich dějin, mluvil o vítězství svobody, mluvil o své víře ve svůj národ a strhnul své posluchače (ještě dnes mi běhá mráz po zádech) tak nějak jako Kennedy, když vyzýval Američany, aby se neptali, co vlast může učinit pro ně, ale co oni mohou udělat pro svou vlast... Pak jsem byl svědkem likvidace vesnice - po mém soudu jedním z největších zločinů, kterých se komunistická strana na národu dopustila. Při pohřbu prezidenta Beneše v září 1948 jsem byl se skupinou kamarádů v Praze zadržen a všichni jsme příštích 14 dní strávili na Pankráci. Po propuštění mi bylo jasno, že mám pouze dvě možnosti: buď uprchnout nebo se nechat umlátit, poněvadž (ve věcech, v kterých o něco jde), jsem duše vzdorně nepřizpůsobivá. A tak jsme se s přítelem Láďou Dufkem přehoupli přes hranice (ne všem přálo štěstí - měli tam psy a kvěry...) do Západního Německa. Dá se pravděpodobně říct, že jsem odešel z politických důvodů. V Německu jsem navštívil několik uprchlických táborů: Regensburg, Murnau, Ludwigsburg. V Ludwigsburgu bylo táborů několik, vznikla tam sokolská jednota a dokonce i univerzita. Tam jsem se skamarádil s tiskařem Jaroslavem Reichlem (před pučem řídil tiskárnu ve Varnsdorfu, kde tiskli vznešené věci jako třeba zvláštní vydání Březinových básní s nádhernými ilustracemi), v Ludwigsburgu si Reichl (říkal jsem mu 'táta') našel místo v tiskárně jako tiskař a mne tam dostal jako pomocného dělníka. A tehdy jsem viděl kladné stránky německého národa: v sutinách města, často jen se skývou suchého chleba, pracovali deset hodin denně... Kanadu jsem si vybral, poněvadž Kanada sháněla dělníky do lesů a na farmy a zaručovala nejrychlejší odjezd z uprchlických táborů.

Jak probíhal váš pobyt v Kanadě ze začátku? Bylo to obtížné uchytil se? Po jaké době jste se cítil v Kanadě tak, že byste ji mohl nazvat svým domovem?

V Kanadě jsem nejdříve pracoval na farmě, pak v zahradnictví při tuberkulózní nemocnici v Londonu. V té nemocnici jsem byl po skončení podzimních prací zaměstnán jako uklízeč (snad proto, že nemocní lidé - pokud už nejsou totálně znechuceni umíráním, patří mezi nejhlavnější lidi na světě, málokdy jsem se cítil v práci tak pokojný jako v londonské nemocnici). Po uplynutí jednoho roku jsem nějaký čas pracoval v kanceláři Karla Buzka, který zvláště za války v Kanadě udělal pro Československo obrovský kus práce a dnes jeho jméno nese jedna síň na Torontské univerzitě a potom jsem s jeho pomocí dostal místo pomocníka v Torontské veřejné knihovně, kde jsem pracoval několik let. Když jsem došel k závěru, že návrat domů v dohledné době nepřichází v úvahu, rozhodl jsem se jít nazpět do školy. Z Československa jsem odcházela s akademickým titulem JUC. (v Kanadě značně neužitečným) a stejně neužitečným absolutoriem, ale trochu to pomohlo: na právnické fakultě Torontské univerzity mne byli ochotni přijmout do prvního semestru, ale poněvadž jsem nikdy nestudoval angličtinu, podmínili přijetí úspěšným ukončením prvního roku na kanadském ekvivalentu filosofické fakulty. Stalo se něco, co dodnes považuji za jednu z nejhlubších záhad poslední stovky let: skončil jsem ve svém ročníku na University College v angličtině na prvním místě a dostal za to krásně pojmenovanou cenu: *Panhellenic Prize* (částičně vysvětlení: známkuji se hlavně eseje na témata z anglicky psané literatury a já vždycky rád četl, i když anglickou literaturu samozřejmě v překladu - a my měli mistry překladatele, Vrchlický, Sládek atd. O prázdninách jsem pracoval ve spacím voze na dráze a po prázdninách začal na právech (a o prázdninách pokračoval v práci na dráze). A jestliže až do té chvíle jsem trpěl zabijáckým steskem po domově (ten stesk krásně popisuje už Cicero), po vstupu na univerzitu mi nezbyl čas na nic než na studium a práci. Začal jsem se v Kanadě cítit ne-li jako doma, tak alespoň jako na návštěvě u oblíbené tety. *(Pokračování příště.)*

Menší průběžná informace z OH 2010

Konečně už se před několika málo dny udělalo ve Vancouveru a okolí hezké počasí.

Dneska doslova dokonalé. Obloha bez mráčku, bezvětrí, teplota ve městě pár stupňů nad nulou. Vydali jsme se tedy k místu, kde plane **olympijský oheň** a pak do jeho středu, odkud se vysílají záběry televizí, na místo zvané *Robson Square*.

Vědomi si omezených parkovacích možností nechali jsme auto na ulici vzdálenější a s chutí se v pěkném počasí vydali na místo, kde v den zahájení OH pan Gretzky ten olympijský oheň zažehnul. Šli jsme po promenádě na břehu Pacifiku, kde už je několik let nová výstavba, cesta nás vedla kolem zakotvených jachet všeho druhu, od menších po veliké. Na jedné, spíš menší, uviděli jsme informaci že je na prodej za 138,000 dolarů. (Bohužel jsme měli u sebe spolu s chotí asi tak dvacku). Při pohledu z té promenády na ně je vidět pěkné, vzdálené pozadí hor, tentokrát ale jen chabě zasněžených, Uprostřed vod na jakémsi zakotveném plavidle stkví se olympijské kruhy, jejich blízké okolí ale pohled malinko narušuje.

Jak jsme se blížili k místu s ohněm, viděli jsme konglomerát nových budov všelijakého, moderního tvaru, stejně jako jeřáb topořící se v samé blízkosti oněch tlustých trubic složením připomínajících polena ohromného táboráku, nosiče to olympijského ohně, přesněji pěti planoucích ohňů. Kolem plot a budovy ze skla a kovu nesourodých tvarů a jak jsem se na tento symbol díval, zmocnil se mě zvláštní pocit a nemalý úžas nad tím, jak mohlo dojít ke schválení takového podivného symbolu. A vedle vzpíná se několik vysokých svítidel na zalomené konstrukci. Když jsme se pak na místo podívali z vršku ulice po níž jsme vyšli k centru dění, podívaná působila poněkud rozeklaným dojmem, spíš to místo připomínalo staveniště nežli důstojný prostor s klasickým sloupem nesoucím talíř s planoucím ohněm. Opět nejspíše snaha po originalitě za každou cenu (kolik tato dle mého názoru oblundnost stála,

nemám ponětí). Jaká škoda, neboť v takový den jako ten dnešní pěkně vyniknou všechny krásy a přednosti Vancouveru a jeho okolí. Tento výtvar té kráse nijak nepřidal. Nechápu, že se našlo ohromné množství lidí ochotných stát snad v hodinové, aby tu věc mohli vidět z úrovně těch pěti plamenů ...

Bylo dopoledne a na náměstí nebylo ještě mnoho lidí. Jen dlouhá fronta na dočasnou atrakci spočívající v možnosti v závěsu se svézt nad náměstím na laně asi sto metrů dlouhém z jedné věže na druhou. (Jedním z prvních jezdců byl pár dnů před zahájením her premiér G. Campbell).

Náměstí, na které se po schodech schází na jedné straně od *Vancouverské galerie* a na protější od komplexu soudních budov, dluží to A. Ericksona jež od časů, kdy jsem tam v jedné ze dvou restaurací trávil nespočet poledních přestávek došlo značných změn. Zastřešený prostor, který v létě po pár týdnů sloužil tance chtivým občanům, pánům, slečnám, krasavicím a v zimě k bruslení, byl z nepochopitelných důvodů posunut severním směrem. Oblíbená restaurace vzala už dávno za své a kluziště nenabralo na ploše, po obou jeho stranách neviděl jsem nic lákavého.. Snad se to objeví po skončení olympijského frmolu. Byl čas vydat se v tom nádherném počasí zpět k zaparkovanému vozidlu a tak jsme to udělali.

O tom, jak k této chvíli vedou si soutěžící o olympijské medaile mnohem lépe informuje samozřejmě televize na několika kanálech a tak já mohu sdělit jen něco osobních poznatků a názorů:

Dvaatřicetiletý flamboyantní Američan Bode Miller, který občas si počínal jak by si v očích některých přísných jedinců počínat neměl, stal se mistrem lyžařské alpské kombinace. Zůstává u lyžování, jakési otevřené hlavy před zahájením her uvedli předpovědi na vítěze lyžařských alpských disciplin. Jejich snad odborná předpověď jen potvrdila absolutní pošetilost takového chytráctví. Všichni jsou zatím vedle jak ta jedle.

Překvapivým způsobem v těchto disciplínách dominují američtí lyžaři a hlavně lyžařky.

(Značně mě rozladila informace od mojí ženy ... většina jejích kolegyně v zaměstnání prý říká: Ať vyhraje kdokoli, jenom ne Američan nebo Američanka! Podobné přání jsem chápal před lety doma, kdy místo Američanům nepřálo se Rusům. K tomu byl přece důvod, tady dneska ho marně hledám).

Vidět se už předem na *Pódium* s medailemi kolem krku není nic moudrého jak se zatím potvrdilo v případě kanadských lyžařů, zklamání snad ještě větší než výkon kanadských hokejistů v zápase se Švýcary.

Hokej je hra pěkná, ale může způsobit bolehav mužstva (družstva), který má buď smůlu, nebo mu chybí koncovky a nebo má horšího brankáře než soupeř. I tady mnohdy se přání stává otcem myšlenky, jak se říká. Platí tu i ono o Mistrovi, který se někdy utne ... což se stalo J. Jágrovi v utkání s Rusy. Abych zůstal u hokeje, líbí se mi jak hrají Kanadanky.

Pěkná je podívaná na rychlobruslaře, kde stejně jako v lyžování naměřený čas určí vítěze bez jakýchkoli sporů, což nemusí platit u jiných disciplin se sborem udělujícím hodnotící body. Z českých závodníků, alespoň pokud to sleduji, v podstatě nikdo nezklamal.

Olympijských disciplin bude zřejmě i nadále přibývat, jak o tom svědčí *ski cross* na sjezdovkách pro muže, kdy borci si to masí stovkou na trati plné skoků a ježto je to rychlost značná a na trati jsou čtyři, o pády není nouze. (Jak ale pak se bude porovnávat počet získaných medailí před lety a v současnosti nevím).

Ač jsme podnikli návštěvu města dopoledne, o návštěvnost nebyla nouze, odpoledne a večer pak přibude i zábava a bylo by spravedlivé, aby všichni nadšení místní občané a diváci nebyli po skončení her odměněni výrazným finančním schodkem, který budou muset v průběhu let uhradit.

Pokračování možná příště...

Vladimír Čícha - Vancouver 22. února 2010

Došlo e-mailem:

Reprezentácia Slovenska

Ahojte, nedá mi, aby som sa s Vami nepodelila o moju skúsenosť, ako funguje Slovenský reprezentačný dom počas olympiády vo Vancouveri.

Hrdí sa tým, že je prvýkrát v histórii otvorený širokej verejnosti a úspešne propaguje našu krajinu www.repredom.sk. V skutočnosti náš Slovenský dom robí našej krajine takú hanbu, že by lepšie urobil, keby bol zavretý. Keby sme tam nemali predplatené lístky na jedno vystúpenie, už tam ani nikdy neprídeme. Prvýkrát sme sa v Slov. dome boli pozrieť v nedelu, keď sme boli na kultúrnom predstavení *Cigánski diabli*. Bolo to veľmi pekné vystúpenie. Celí nadšení sme si po predstavení chceli kúpiť v rámci repre domu v bare vodu a kávu, nedalo sa však. Typický slovenský prístup, na ktorý som si už za tie roky odvykla. Organizátori nám povedali, že bežné pitie a jedlo sa tam kúpiť nedá, ale ak si zaplatíme 60 dolarový obedový lístok na osobu, potom sa môžeme najesť aj napiť z bufetového stola. My sme im ale vysvetlili, že si chceme kúpiť len niečo na pitie. Nedalo sa, tak sme si šli kávu kúpiť na vedľa ulicu za 2.5 dolára

Len pre informáciu, vo Vancouveri sa za 60 dolárov najedia dvaja ľudia a nie jeden v kvalitnej reštaurácii. Po tomto zážitku som prišla do repre domu aj s kamarátkou vypomôcť ako dobrovoľníčka hosteska (ešte pred časom sme sľúbili, že prídeme pomôcť) na večernú smenu od 18 hod do 23 hod. V tom čase nám dali organizátori inštrukcie, že našou úlohou bude kontrolovať, či návštevníci slovenského domu majú zakúpený večerný lístok za 115 dolárov vrátane dane za osobu, ktorý zahŕňa večeru (jedlo a pitie) a návštevníci môžu ostať do polnoci. Pre informáciu, za túto sumu si môžete vo Vancouveri zarezervovať noc + dostanete v cene raňajky v dobrom hoteli alebo minimálne dva ľudia sa môžu najesť v extra luxusnej reštaurácii.

Tak sme sa organizátorov opýtali, že či si budú môcť ľudia prísť len posedieť pri pivku, vínu a zaplatiť len za to resp. prezrieť si zadarmo pavilón. A oni, že nie, musia si kúpiť lístok za 115 dolárov. Tak sme sa opýtali, či si myslia, že ľudia zaplatia také peniaze, ale evidentne im to bolo jedno. Tak sme to išli vyskúšať v praxi. Všetci návštevníci vrátane Slovákov, Kanaďanov a turistov z iných krajín sa po vypočutí ceny lístkov zvrtili na päte a znechutene odišli. Niektorí boli sklamaní, niektorí nahnevaní, jeden chalan kričal cez ulicu, že na Slovensko v živote nedôjde. Za celý večer počas piatich hodín, čo sme tam stáli si lístok nekúpil ANI JEDEN JEDINÝ človek, dobre počujete, ani jeden.

"Zabávalo" sa tam len kopec slovenských VIP osôb, organizačného štábu, manažérov v rámci repre domu. Najpotupnejšie bolo sledovať tváre tých turistov, čo si o našej krajine myslia. My sme sa tam s kamarátkou hanbili ako pes a len sme sa im ospravedlnili.

S organizátormi dohodli, že už viac neprídeme pomôcť, lebo sa nevieme stotožniť s ich politikou a nechceme byť súčasťou tejto blamáže. To, že o ulicu ďalej bol otvorený Írsky olympijský dom a bolo tam dobrých 2000 ľudí, ktorí sa tam zabávali, pili pivo, lebo sa tam predávalo za 8 dolárov, to nikoho netankovalo. A ku mne ešte dôjde manažérka a povie mi, že akí sú tu vo Vancouveri ľudia sprostí, že idú piť do írského domu za 8 dolárov, keď u nás môžu piť a jesť do nemoty celý večer za 115 dolárov. Ja som nevedela, či sa mám smiať alebo plakať. K tomu všetkému treba spomenúť príšernú jazykovú vybavenosť jedného slovenského manažéra, ktorý to tam mal akože všetko pod palcom a ktorý požadoval, aby všetky rozhodnutia išli cez neho. Jeho arogantnosť, neschopnosť boli očarujúce. Keď som sa ho opýtala, že za koľko predávame vlajky, odpovedal "že to nech nechám na neho". Keď sa objavili reportéri zo známej lokálnej stanice, ktorí chceli natočiť o Slovenskom dome šot, bolo im povedané, že event manažérka je síce prítomná, ale je zaneprázdnená a musia počkať, ale aspoň sa dočkali! Potom na filmovali v pavilóne "vynikajúcu" atmosféru s prázdnyimi bufetovými stolmi, zívajúcimi papalášmi,

žiadnymi turistami a živou ľudovou hudbou, čo hrala pre nikoho.

Keď dvaja návštevníci boli zvedaví ako chuť náš tradičný alkohol slivovica, manažér flexibilne nám oznámil, že slivovicu majú, ale iba pre prezidentský salónik! Jediné, čomu som rada je to, že turisti neboli takí sprostí, že by platili za večerný lístok také prachy.

Hanba slovenským organizátorom slovenského repre domu. Keby sme sa my, ktorí tu žijeme, tak správali kľudom tu v Kanade, o týždeň nemám robotu. Ak budú našu krajinu reprezentovať takíto ľudia, navždy budeme v zahraničí všetkým na posmech. Aj kopec mojich kanadských kamarátov sa chcelo ísť pozrieť na náš repre dom, ale už neprídu.

Rozmýšľali sme, či dať naše zážitky do slovenských novin, nevieme, či to má vôbec nejaký význam a či by to niečo vôbec zmenilo.

Ahojte Petra

We don't just connect great cities.
We connect great families.

Prague \$550*

TAXES OF UP TO \$425 (DEPENDING ON ITINERARY)
ARE EXTRA & NOT INCLUDED.

Fare is based on roundtrip from Toronto.

Book now to get the best fares. Call Finnair at 1-800-461-8651,
your travel agent or visit www.finnair.com/ca

FINNAIR
WHY FLY ANY OTHER WAY

*Fares are based on roundtrip and the travel departure date must be prior to 04/30/2010. Minimum stay: the night between Saturday and Sunday. Maximum stay: 30 days. Child discount: 25% discount for children between 2 and 11 years old. No Stopovers. CAD200.00 cancellation fee up until 1 day prior to departure. Certain conditions and restrictions may apply. Offer is subject to limited availability, change and withdrawal without notice. Taxes may vary from CAD175.00 - CAD425.00 approximately depending on destination.

**NÁKUP A PRODEJ NEMOVITOSTÍ * INVESTICE
ZAJIŠTĚNÍ PRONÁJMU NEMOVITOSTI
DOMY VHODNÉ K REMODELINGU
DOMY ZABAVENÉ BANKAMI**

Informace ohledně nákupu či prodeje nemovitostí je
možno najít na internetových stránkách:

www.SupportBuyorSellYourHome.com

DIRECT: **647.296.8754**
e-mail: radka@royallepage.ca

Těším se na budoucí spolupráci!

RADKA HNILICOVÁ

ROYAL LEPAGE
DIVERSIFIED REAL ESTATE

Gambrinus liga

17. kole se začala poslední únorový víkend jarní část fotbalové ligy. Vesměs vedoucí týmy ztratily dva body remízami. Sparta doma s Příbramí plichtou 1:1, Teplice v Budějovicích a Ostrava v Plzni hrály 0:0. Naplno bodovali pouze fotbalisté Jablonce vítězstvím 3:0 doma nad Bohemians 1905 a Slavia nad střížkovskými Bohemians brankou Grajčara z prvního poločasu. V dresu Slavie nastoupil již slovenský brankář Senecký. K překvapení došlo v středočeském derby, kdy Kladno zvítězilo v Boleslavi 1:0. Olomouc stejným výsledkem zdolala Slovácko a Brno Liberec.

Ani v **18. kole** střížkovští Bohemians neobdávali a prohráli v Teplicích 1:2, i když vedli brankou Ibeho, v druhém poločase Došek a Stožický otočili skóre. S osudem si zahrává Slovácko, které prohrálo doma 0:2 s Brnem. Stejným výsledkem prohrál Liberec doma s Plzní. Bez fanoušků hráli fotbalisté Bohemians 1905 na vyhříváném trávníku na Strahově. Zdá se že jim to nevedlo a zvítězili nad Olomoucí rovněž 2:0. V Příbrami napadlo 25-30 cm sněhu a tak přestože je zde od léta vyhříváný trávník zápas Příbram-Mladá Boleslav byl odložen na 14. dubna 2010. V neděli pak prohrálo Kladno v exilu na Strahově se Spartou 0:1 brankou Zofčáka z penalty a Ostrava ve Vítkovicích po poločasu 2:0 porazila Jablonec 4:1, když v závěru utkání dvakrát skóroval náhradník Matěj Vydra. Výsledek pondělní dohrávky Slavia České Budějovice byl znám až po uzavření tohoto čísla a je na internetu www.zpravy.ca.

Tabulka po neúplném 18. kole:

1. Teplice	17	10	6	1	31:17	36
2. Sparta	18	9	9	0	21:8	36
3. Ostrava	18	10	5	3	27:16	35
4. Jablonec	18	10	4	4	21:16	34
5. Plzeň	17	8	6	3	19:13	30
6. Slavia	17	7	6	4	22:14	27
7. Olomouc	18	7	4	7	28:19	25
8. M. Boleslav	17	7	4	6	28:22	25
9. Příbram	17	7	3	7	18:18	24
10. Brno	18	6	5	7	16:22	23
11. Bohemians	18	5	5	8	11:16	20
12. Liberec	18	6	2	10	18:25	20
13. Budějovice	17	3	6	8	13:21	15
14. Slovácko	18	4	2	12	14:26	14
15. Kladno	18	4	2	12	13:28	14
16. Boh. Praha	18	3	1	14	16:35	10

Přípravné mezinárodní zápasy Skotsko-Česko 1:0

Glasgow-mfd-Žalostná koncovka shodila slušný výkon českých fotbalistů. Přestože měli šest dobrých šancí v přípravném mezistátním utkání v Glasgowu prohráli. Domácí Skotové skórovali z ojedinelého brejku. Gól dal Brown po hodině hry. Češi dopltili na mizernou koncovku. Nešťastníkem se stal především útočník Svěrkoš. Měl jednu tutovku, další dvě nadějně možnosti, a navíc nešikovně překazil přihrávku před odkrytou brankou na Necida. I kvůli němu zůstala bilance nového reprezentačního kouče Michala Bílka mizerná - tři zápasy, jedna remíza, dvě porážky a žádný gól. V Glasgowu český tým začal přípravu na podzimní kvalifikaci o postup na Euro 2012. Shodou okolností se v říjnu utkají Češi doma právě se Skotskem. Sestava ČR: Drobný-Kušník (86. Pudíl), Sivok, Hubník, Kadlec-Plašil (79. Morávek), Holec, Hübschman (79. Rajnoch), Rosický (67. Skácel) - Necid (67. Blažek), Svěrkoš (67. Papadopoulos).

Slovensko-Norsko 0:1

ŽILINA-sme-tasr- Už meněj ako o sto dní si slovenská reprezentácia po prvý raz zakope na majstrovstvách sveta vo futbale v Juhoafrickej republike. V prvom zápase 15. júna vyzvú Slováci v Johannesburgu Nový Zéland. V Žiline ich dnes preveril typologicky podobný súper. Nóri. Tvrdý, húževnatý, disciplinovaný tím s britským štýlom

hry. Slováci prehráli 0:1. „Som trochu sklamaný z výsledku i z hry. Nepremenili sme šance. Nóróm skvele zachytil brankár,“ vravel po zápase tréner Slovákov Vladimír Weiss.

„Musíme sa vrátiť na zem a hrať poctivý futbal, ktorý sme predvážali v kvalifikácii,“ dodal.

Gól: 67. Moldskred, ŽK: B.H. Riise. Rozhodcovia: Nijhuis - Boonman, Zeinstra (všetci Hol.), 9756 divákov. Zostava SR: Mucha - Pekarík (84. Petráš), Štrba (74. Kopúnek), Ďurica, Zabavník - Karhan - Jendrišek, Sapara (71. Stoch), Weiss (77. Švento) - Hamšík (84. Kozák) - Vittek (61. Hološko).

Slovenská Corgoň liga

20.kolo: Nitra-Banská Bystrica 0:0, Košice-MFK Petržalka 1:0, Spartak Trnava-Tatran Prešov 2:0, Slovan Bratislava-Dunajská Streda 2:0, FK Senica-MFK Ružomberok 2:1, MŠK Žilina-MFK Dubnica 4:0.

21. kolo: FC Nitra-FK Senica 2:1, MFK Dubnica-Spartak Trnava 2:1, Banská Bystrica-Slovan Bratislava 2:1, MFK Petržalka-MFK Ružomberok 2:2, Dunajská Streda-MŠK Žilina 0:2, Tatran Prešov-MFK Košice 1:1.

Tabuľka

1. Žilina	21	15	2	4	33:9	47
2. Slovan	21	13	4	4	33:16	43
3. Bystrica	21	12	7	2	30:14	43
4. Nitra	21	9	5	7	23:18	32
5. Senica	21	8	5	8	19:26	29
6. Trnava	21	8	4	9	30:25	28
7. Prešov	21	7	4	10	18:21	25
8. Ružomberok	21	6	6	9	21:27	24
9. Petržalka	21	6	5	10	24:26	23
10. Dun. Streda	21	5	7	9	18:25	22
11. Dubnica	21	5	5	11	15:31	20
12. Košice	21	3	4	14	17:43	13

Česká 02 extraliga

51. kolo: Třinec-Kladno 3:2 (SN), Sparta-Budějovice 4:1, Liberec-Brno 0:2, Karlovy Vary-Vítkovice 4:5 (PP), Zlín-Slavia 1:2, Mladá Boleslav-Pardubice 0:2, Litvínov-Plzeň 1:5.

52. kolo: Mladá Boleslav-Slavia Praha 1:2, Vítkovice-Zlín 1:2, Budějovice-Liberec 3:4 (PP), Brno-Karlovy Vary 1:2, Pardubice-Třinec 6:1, Plzeň-Sparta 1:3, Kladno-Litvínov 7:1.

V předkole play-offs na tři vítězná utkání se střetne Slavia s Litvínovem a Liberec s Budějovicemi. V 1. kole pak Pardubice s Třincem, Vítkovice se Spartou, Plzeň bude hrát s vítězem série Liberec-Budějovice a Zlín proti vítězi série Slavia-Litvínov. První kolo se hraje již na čtyři vítězná utkání.

Závěrečná tabulka 02 extraligy

1. Plzeň	52	162:128	106
2. Zlín	52	154:129	96
3. Pardubice	52	179:131	96
4. Vítkovice	52	161:136	88
5. Sparta	52	157:132	87
6. Třinec	52	153:148	83
7. Slavia	52	142:151	74
8. Liberec	52	141:151	72
9. Budějovice	52	130:151	71
10. Litvínov	52	152:193	70
11. K.Vary	52	135:152	66
12. Brno	52	123:150	63
13. Boleslav	52	135:148	62
14. Kladno	52	133:157	58

Slovenská extraliga

48. kolo: Zvolen-Martin 3:0, Slovan-Košice 2:0, Lipt. Mikuláš-Žilina 6:2, Poprad-Nitra 2:4, HK Orange 20-Trenčín 2:6, Spiš. Nová Ves-Ban. Bystrica 3:5.

49. kolo: Košice-Zvolen 6:3, HK Orange 20-Ban. Bystrica 1:4, Trenčín-Poprad 4:6, Nitra-Lipt. Mikuláš 4:3, Žilina-Slovan 3:4 po sam.naj., Martin-Skalica 2:0

50. kolo: Skalica-Košice 4:1, Zvolen-Žilina 4:2, Slovan-Nitra 2:1, Lipt. Mikuláš-Trenčín 7:6 po sam.naj., Poprad-Ban. Bystrica 0:2, HK Orange 20-Spiš. Nová Ves 0:3.

Pořadí dvě kola před koncem (všechna mužstva mají sehráno 45, pouze Košice 46 a Orange 35 zápasů): 1. Slovan 113, 2. Bystrica 91, 3. Martin 79, 4. Košice 78, 5. Skalica 73, 6. Nitra 73, 7. Poprad 71, 8. Zvolen 68. Do play offs nepostupují: 9. Trenčín 61, 10. Žilina 53, 11. Sp. Nová Ves 45, 12. L. Mikuláš 45, 13. Orange 14 (mimo souťaž).

Ohlédnutí za olympiádou

Téměř jako když utne se přestalo o ZOH ve Vancouveru po závěrečném ceremoniiálu hovořit. A přesto je na co vzpomínat. Vždyť Kanada získala rekordní počet 14 zlatých medailí a umístila se v celkovém hodnocení (26 medailí) na třetím místě za Spojenými státy (37) a Německem (30). Česká republika skončila třináctá se šesti medailemi. Dvě zlaté medaile si odnesla rychlobruslařka Martina Sáblíková na 3000 a 5000 metrů. K tomu připojila jednu bronzovou na 1500 metrů. Lukáš Bauer

získal dvě bronzové medaile jednu za 15 km, druhou ve skvělé štafetě na 4x10 km. Čtvrtou získala ve slalomu Šárka Záhrobská. Slovensko skončilo osmnácté s jednou zlatou, jednou stříbrnou a jednou bronzovou. Všechny medaile byly z biatlonu. Dvě získala Anastazia Kuzminová, jednu Pavol Hurajt.

Kromě strhujících závodů Sáblíkové, byla však největšími dramaty utkání slovenských hokejistů. A nutno dodat, že nechali na ledě vše a rozhodně ostudu na olympijských hrách neudělali. Škoda jen, že v posledních dvou zápasech prohráli. Při tom jejich zápas s Kanadou, obzvláště poslední třetina, kdy dokázali snížit z 0:3 na 2:3 a jen skvělý zákrok Longa při Demitrově střele v poslední minutě, odvrátil prodloužení, byl zřejmě nejlepším na MS. Skvělý byl zápas i o třetí místo s Finskem, kdy naopak Slováci vedli po čtyřiceti minutách 3:1, ale nakonec v oslabení inkasovali a prohráli 3:5. Strhující byl i finálový zápas, kdy Kanada zdolala USA 3:2 v prodloužení a bylo symbolické, že poslední branku turnaje vstřelil snad nejlepší hráč NHL Sidney Crosby. Češi měli smůlu, když v čtvrtfinále proti Finsku Kubinovi spadla helma, což rozhodlo o konečné prohře 0:2, ale pokud nedáš branku, nemůžeš počítat s medailí.

Kuriózně si občas počínala media. Například kanadská televize neukázala vítězku Martinu Sáblíkovou, ale do nekonečna ukazovala Hughesovou, která skončila třetí. Český rozhlas třeba nevysílal úvodní zápas Česko-Slovensko a místo toho dával zelenou vlnu, že ulice jsou prázdné, protože se všichni dívají na hokej V době, kdy se jela dramatická štafeta na 4x10 km pro změnu dával reprízu rozhovoru s Mirkem Topolánkem a pak hudbu. Také zůstává otázkou, proč třeba český rozhlas nevysílal zápasy slovenských hokejistů, alespoň třeba závěr utkání nebo proč nemá dohodu o přebírání přenosů slovenského rozhlasu. Vždyť slovenská menšina v Čechách není zanedbatelná a ne všichni Slováci v Čechách mají zrovna po ruce televizi. Totéž platí i opačně. V době, kdy se uvažuje o společné Česko-Slovenské fotbalové lize, by se mohlo začít spolupracovat i v éteru.

Aleš Březina

Škola se do Toronto ani nepodíval

Toronto-Carolina 1:5 (0:1, 0:3, 1:1)

K překvapení 19096 diváků v torontské *Air Canada Centre* nenastoupil zdravý jeden z nejlepších útočníků Toronto Maple Leafs Alexej Ponikarovskij. Během utkání se sušalo a po utkání to již generální manažer Brian Burke potvrdil, že byl vyměněn do Pittsburghu za jednáctiletého Martina Škoulu a o deset let mladšího Lucu Caputiho. Překvapení, že by si Brian Burke vybral zkušeného Čecha do obrany se však nekonalo. Škola se totiž do Toronto ani nepodíval a už putoval do New Jersey. Podle trenéra Wilsona, který vedl americký tým na olympiádě, se nelze na tuto skutečnost vymlouvat, protože Carolina byla ve stejné výhodě. Důležitým momentem byla 3. minuta, kdy Toronto hrálo přesilovku při vyloučení Picarda a Larose v oslabení skóroval. Mužstvo tentokrát nepodřel brankář Jean-Sebastian Giguere, který v druhé třetině inkasoval tři branky. Toronto zaznamenalo čestný úspěch až za stavu 0:5 čtyři minuty před koncem. Autorem branky byl Mitchell. Ze základní sestavy Maple Leafs, která naposledy bojovala o Stanley Cup, tak zůstal pouze asistent kapitána Tomáš Kaberle, který byl po utkání spolu s Giguere nejžádanějším hráčem pro rozhovor.

ABE: Nejprve tedy k utkání:

TK: Od začátku jsme byli horším mužstvem a v závěru už to nešlo dohnat. Přestože jsme nepřestali hrát, neskórovali jsme a tady se hraje na branky. S jedním gólem na konci se také nevyhrává.

ABE: Uzávěrka před Stanley Cupem, jak to na Vás působilo?

TK: Je to stejně každým rokem. Určitě to cítí každý hráč, ale my máme vyhrávat zápasy. Na to, co se děje okolo to je záležitost novinářů a komentátorů.

ABE: Jaký byl přechod z olympiády zpátky do NHL?

TK: Tak vždycky je to změna, na olympiádě se hraje proti nejlepším hráčům na celém světě. Každý, kdo reprezentuje svou zem se snaží o nejlepší výsledek. Vše bylo výborné, atmosféra, připravenost turnaje, hráčů. Byla to nejlepší olympiáda, ze všech tří, na kterých jsem hrál. Doufám, že to nebyla poslední.

ABE: Bylo něco, co vás překvapilo?

TK: Spiš potěšilo. Hlavně Sáblíková. Ta udělala skutečně všem radost. Tu první medaili na tři tisíce metrů, jsme viděli na vlastní oči, protože jsme se tam byli podívat. Měli jsme husí kůži, ale bylo dobré, že jsme tam mohli být.

ABE: Byli jste i na něčem jiném?

TK: To byla jediná akce. Jinak jsme vše sledovali v televizi, protože jsme hráli každý druhý den, což bylo náročné.

ABE: Překvapili slovenští hokejisté, byli jste s nimi v kontaktu?

TK: Viděli jsme je a pozdravili jsme je. Skutečně jsme neměli mnoho času.

ABE: Vraťme se do Toronto, co lze očekávat na závěr sezóny?

TK: Důležité je, bychom se zvedli a ujasnili si, co chceme hrát. Není to jednoduché, máme mladé mužstvo a musí to všechno šlapat.

Aleš Březina - Toronto

Davis Cup

Belgie-Česko 1:4, Rakousko-Slovensko 3:2.

BEST VALUE!!!

HURRY!!

SPRING AND SUMMER
AIRLINE TICKETS ON SALE

AS OF MARCH 1,2010 A VALID
PASSPORT IS REQUIRED
FOR TRAVEL TO MEXICO

HEART OF EUROPE
A DIVISION OF UNIGLOBE
ENTERPRISE TRAVEL LTD.

**1221 YONGE STREET
(BY SUMMERHILL
SUBWAY STATION)**

TORONTO, ON

M4T 2T8

Phone: 416-504-3800

Toll free:1-800-825-7577

Heart of Europe Holidays:

416-504-6399

Fax: 416-363-2205

A GETAWAY THAT'S MORE
THAN JUST A HOLIDAY!!!
ADVENTURE TRAVEL
- EXOTIC TRAVEL
LUXURIOUS TRAVEL
- ROMANTIC TRAVEL

WE OFFER ALL!!!
TRAVEL AND MEDICAL INSURANCE,
AIRLINE TICKETS

WWW.TICO.CA #1810380

Česká centrála cestovního ruchu

**zajišťuje propagaci a
marketing České republiky jako
atraktivní turistické destinace
na kanadském trhu.**

Pro více informací kontaktujte

CzechTourism Kanada:

2 Bloor Street West Suite 1500

Toronto, Ontario M4W 3E2

Tel.: 416/363-9928

Fax: 416/972-6991

E-mail: info-ca@czechtourism.com

www.CzechTourism.com

**863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080**

**281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330**